

Det Danske Brodersamfunds Blad

OFFICIAL PUBLICATION OF THE DANISH BROTHERHOOD IN AMERICA

4de Aargang

1ste MAJ 1919

No. 4

VALUATION REPORT.

Omaha, Nebr., April 8th, 1919.

MR. J. MICHAELSEN,

Supreme Secretary, Danish Brotherhood in America.

Dear Sir:—The valuation of your Society as of December 31st, 1918, computed on the National Fraternal Congress Table of Mortality and 4% per annum, is submitted as follows:

ASSETS.	
PRESENT VALUE OF FUTURE—	
CONTRIBUTIONS	\$3,535,888.44
ADMITTED ASSETS	672,973.88
TOTAL	\$4,208,862.32
LIABILITIES.	
PRESENT VALUE OF THE FUTURE.	
LIABILITIES	\$5,830,941.70
LIABILITIES	20,500.00
TOTAL	\$5,851,441.70

This valuation shows the Assets to be 71.93% of the Liabilities while in the preceding year it was 71.12%, an increase of 0.81%; there should have been a greater increase this year, but owing to the Spanish Influenza, the death rate was materially increased, thereby making an abnormal decrease in the growth of the Assets.

JOHN W. BARTH, Actuary.

Bemærk!

Krigsskatten, som opkrævedes den 1ste April 1919 med en Dollar pr. Medlem, maa være indbetalt til Logernes Kasserer eller Finans-Sekretærer senest den 1ste Juni 1919.

Alle Medlemmer optaget samt alle Soldater afskediget fra Militærtjeneste før den 1ste April maa betale denne Krigsskat, hvorimod alle Medlemmer optaget efter, og Soldater afskediget efter nævnte Dato, er fritaget.

Soldaterne maa begynde med at betale det Assessment, som var opkrævet den 1ste i den Maaned Vedkommende var afskediget; altsaa de, som var afskediget i April, maa begynde at betale Assessment Nr. 237, o. s. v.

Jeg maa igen henlede Logernes Sekretærers, Finans Sekretærer og Kasserers Opmærksomhed paa, at det er deres Pligt saa vidt muligt at finde ud, og rapportere her til Kontoret, saa snart et Medlem er hjempermitteret. Der er nemlig adskillige Løger med en stor Liste af Soldater, som ikke hidtil har rapporteret nogen afskediget fra Militærtjeneste, hvilket næppe forholder sig rigtigt, og der paalægges derved Samfundet en uberegtiget Udgift.

Tillige skal jeg herved tjenstlig meddele, at ifølge Samfundets Konstitution, Paragraf 41, maa en Loge tælle mindst 11 fuldberechtigede Medlemmer i Assurance for at være berettiget til at sende en Deleat til Konventionen.

* * *

Det bringes atter i Erindring, at alle nye Forslag, som ønskes fremlagt for Konventionen, bør være Hovedkontoret i Hænde forinden den 15de Maj, da de samlede nye Forslag strax derefter bliver sat i Arbejde til Trykning.

J. MICHAELSEN,
Over-Sekretær.

Chicago, Ill.—Efter et stort besøgt Møde i Nr. 140 den 27de Marts viste Formøjselskomiteen os atter, hvor godt de forstod deres Arbejde ved det udmærkede Program, som de efter flere Skuffelser havde faaet samarbejdet. Det første paa Programmet var en Violin Solo af Mr. T. Spanlander, som vandt livlig Bifald fra det talrige Publikum. Det andet Nummer paa Programmet var en "Highland Fling," danset af Miss Evelyn Larsen, Datter af vor Præsident, og efter den korte Tid hun har taget Undervisning, viser hun at have gode Talenter. Mrs. He-

steman sang et Par populære Sange, og de tilstedeværende Damer og Herre syntes ikke at blive trætt af at høre hende. Vor bekendte Tony Milkau gav derefter en Tromme Solo; derefter havde vi atter en Violin Solo af Mr. Spanlander, en Dans af Miss Larsen og en Sang af Mrs. Hesterman. De assisterende blev alle akkompagneret af Miss Elsie Milkau. Kl. 11 blev en \$125 Graphonola bortloddet og den heldige Vinder blev Broder Walter Sauerberg. Kaffe og Kage blev serveret i Spisesalen, og alle roste de gode Kager, som leveredes af Broder N. C. Andersen paa Devon Ave. Den sen varedede til Kl. 12, da vi atter skiltes, og alle var enige om, at vi havde tilbragt en god og fornøjelig Aften. Den 27de Maj vil vi atter have en god Aftenunderholdning.—E. G. K.

D. B. S. Solvency.

In the April issue of our official paper, Brother J. P. Hjorth from Lodge No. 278 writes a very interesting article on the solvency of D. B. S. and concludes with an appeal that the older members be given full value for the money paid into the order and be given an opportunity to be placed in the adequate rate class in our society. Those of the members who have made a study of our plan of payments must admit that it is only during the past year (since we have paid 12 assessments in one year) that the Brother-

hood really has been in the adequate rate class among Fraternal Societies, and that all new members, who are paying according to the scale adopted in 1906 and pays 12 assessments a year, have paid enough for their insurance. Our present rates based on 12 assessments each year is a little higher than the National Fraternal Congress rate, which is considered adequate by the insurance boards in nearly all the states, and at that rate, if we were all paying our just and proportional share, we would be classed in the 100% solvency class. But how can we expect to reach the 100% when only a fractional part of our members pays an adequate rate, and the great majority of them do not now, and never did, pay their just proportion as insurance experts say they must in order to be 100% solvent. What plan should we adopt to place what Brother Hjorth calls "the old members" in the adequate rate class? Should they be placed in the new rate class and pay according to the age when they are transferred to this class, or how are we to treat them? If a member joined say 20 years ago at the age of 20, is he then to pay the new rate of \$1.76 for \$1,000.00 insurance whereas he paid much less at the time he joined and at that time we only collected about 6 assessments a year.

From the figures quoted in one of our reports, we are now 71% solvent, and accordingly we must sooner or later make provision for the other 29%, and the only question remaining then will be, who shall pay the 29%? Does the burden rightfully belong to the members now paying the adequate rate, or should it be placed on those of us who in the past have not paid our proportionate share? Our insurance is simply a business proposition and one which necessarily must be that we cannot in the long run expect to pay in 71% of the money necessary to carry our insurance and draw out a full 100%. In the end someone will have to pay the shortage of 29% or there will be some of the members beneficiaries who will not get their insurance.

If we are only paying what our share is now, with the prevailing rates and 12 assessments a year, how about years ago when the rates were less and only 6 or 8 assessments were collected during the year? If we had all paid our just share in years gone by it would not be necessary to make up the 29% we are short now as we would have been on adequate rate basis from the start and 100%

solvent. Since the organization of D. B. S. we have repeatedly raised our rates and increased the number of assessments to be paid each year, until now we are classed among the Fraternal Societies who are collecting adequate rates, and if we did not have the 29% shortage to make up for we would easily comply with the requirements of the Mobile Bill, which in sum and substance requires that all fraternal insurance companies must collect adequate rates, which every three years will show a net increase in solvency of 5% until the required 100% has been reached.

So I will conclude with the question "Who's duty is it to make up the 29%?" again calling the attention to the fact that only the year 1918 when we paid 12 assessments did those of the members who have joined since January 1st, 1907 pay an adequate rate, which the insurance experts tells us we must pay to be 100% solvent.

FRANK V. LAWSON,
Lodge No. 1, Omaha, Neb.

FORANDRET MØDETID OG STED.

Loge Nr. 178.—E. P. Hansen's Hall. Onsdag paa eller før Fulmaaned.

Loge Nr. 141.—Til 1ste og 4de Torsdag.

Loge Nr. 126.—Fra hver Torsdag til 1ste og 3die Torsdag.

Loge Nr. 305.—Fra hveranden Torsdag til 3die Mandag.

Loge Nr. 128.—Til 1ste og 3die Onsdag.

Loge Nr. 258.—Til 255 Bay Ridge Ave., Brooklyn, N. Y.

Loge Nr. 313.—Til 2-4 Mandag.

SEKRETÆR ADRESSE-FORANDRINGER.

Loge Nr. 125.—P. H. Miller, Weeping Water, Box 56, Nebr.

Loge Nr. 305.—J. C. Jensen, 612 N. 8th St., Fort Dodge, Iowa.

Loge Nr. 21.—Martin Frederiksen, Box 96, Kimballton, Iowa

Loge Nr. 80.—Jokum Jokumsen, R. F. D. Nr. 4, Logan, Iowa.

Loge Nr. 18.—Ole L. Berg, 1756 N. Karlov Ave., Chicago, Ill.

Loge Nr. 306.—V. Svendsen, 3038 Clay Ave., San Diego, Cal.

NY FINANS-SEKRETÆR.

Loge Nr. 32.—Erik S. Eschbe, 35 Kensington St., New Haven, Conn.

DET DANSKE BRODERSAMFUNDS OVER-SEKRETÆRS KONTOR

J. MICHAELSEN, Office 917-18 Omaha Nat'l Bank Bldg.

Assessment Nr. 5, i 1919

Omaha, Nebr., 1. Mai 1919.

Nr. Hoved	Nr. Døds	Navn	Loge Nr.	Logens Bynavn	Allder	Optaget	Død	Fødested	Dødsarsag	AST- fance- sum.
7133	2587	Kramer J. M.	17	Chicago	46	27. Aug. 1896	9. Okt. 1918	Nordby, Samsø	Pneumonia	\$1000
11567	2588	Sunkey Peter	33	Tacoma	53	22. Sept. 1908	26. Febr. 1919	Maribo	Myocarditis	250
9234	2589	Christensen Peter	49	San Francisco	59	5. Apr. 1899	8. Mar. 1919	Nykøbing, Mors	Myocarditis	1000
5843	2590	Larsen Anders	71	Penn Yan	55	2. Febr. 1895	16. Mar. 1919	Hjørring Amt	Carcin of Colon	500
29635	2591	Hansen W. C.	51	Ludington	38	18. Nov. 1909	2. Mar. 1919	Slagelse	Pneumonia	1000
24061	2592	Hanskemager P. S.	123	Clifton	38	13. Mar. 1907	17. Febr. 1919	Viborg	Pul. Tuberculosis	500
5412	2593	Busch, Louis	167	Portland	62	20. Juni 1894	7. Mar. 1919	Bjorn, Jylland	Cer. Hemorrhage	1000
38698	2594	Christensen A. M.	309	Ilion	39	18. Febr. 1915	4. Okt. 1918	Løgstør	Pneumonia	250
32255	2595	Lauritsen P. H.	21	Kimballton	36	15. Mar. 1911	14. Mar. 1919	Shelby Co., Ia.	Pneumonia	1000
41251	2596	Jensen A. S.	191	St. Louis	29	15. Dec. 1916	30. Sept. 1918	Engeltoft	Killed in War	1000
2581	2597	Hansen H. P.	32	New Haven	61	16. Dec. 1890	12. Mar. 1919	Aabenraa	Ulcer of Stomach	1000
33893	2598	Tordrup Aug.	161	Ruskin	28	14. Apr. 1912	5. Okt. 1918	Vive, Aalborg Amt	Killed in War	1000
37567	2599	Dickson, F. P.	304	Benson	22	12. Mar. 1914	19. Juli 1918	Erødum	Killed in War	1000
16341	2600	Thomsen B.	109	White	56	4. Febr. 1904	25. Mar. 1918	Løgstør	Carc. of Liver	1000
41841	2601	Olsen J. E.	263	Askov	31	21. Mar. 1917	4. April 1919	Thisted	Pneumonia	1000
39049	2602	Andersen H. C.	135	Suring	24	5. Juni 1915	13. Okt. 1918	Maple, Valby	Killed in War	500
6541	2603	Nielsen A.	63	W. Burlington	65	10. Jan. 1896	12. Apr. 1919	Hjørtlund Sogn	Carc. of Stomach	1000
1629	2604	Lauritzen L.	19	Omaha	66	25. Juni 1888	26. Febr. 1919	Skovby	Nephritis	1000
2623	2605	Rasmussen L.	43	Denver	51	9. Jan. 1891	27. Mar. 1919	Assens	Dilatation of Heart	1000
30165	2606	Jensen Chr.	195	Omaha	32	17. Febr. 1910	7. Apr. 1919	Assens	Accident (Railroad)	500
3120	2607	Hopner Peter	17	Chicago	61	10. Sept. 1891	31. Mar. 1919	Slagelse	Heart Disease	1000
35123	2608	Norgaard P. K.	107	W. Pullman	31	24. Jan. 1913	27. Okt. 1918	Nykøbing, Mors	Pneumonia	250
41816	2609	Andersen H. A.	310	Minot	23	23. Mar. 1917	20. Okt. 1918	Svendborg	Killed in War	250
42532	2610	Nielsen H. B.	301	Akron	28	4. Dec. 1917	24. Okt. 1918	Horsens	Pneumonia	500

Broder:—Ifølge Det Danske Brodersamfunds Konstitution, Paragraf 6, 4de Afdeling, er det atter min Pligt under nævnte Dato at opkræve et nyt Assessment samt henlede Brødrenes Opmærksomhed paa, at Assessment Nr. 237, som er i Logens Kasse, herved beordres indsendt til Over-Sekretæren den 1. Juli 1919 og senest den 15. Juli. Du anmodes derfor om at indbetale til Logens Finanssekretær eller Kasserer Aars Nr. 5, Løbe Nr. 238, senest den 1. Juli, da enhver Loge ifølge Konstitutionens Paragraf 7, 4de Afdeling, stadig maa have et Assessment opkrævet i Forskud af sine Medlemmer.

Ny Medlemmer optaget i Maj Maaned skal betale Aars Nr. 5, Løbe Nr. 238 ved Optagelsen.

Assessment Aars Nr. 5, Løbe Nr. 238, er nu forfalden til Indbetaling og maa være betalt til Logernes Kasserer eller Finans Sekretær den 1. Juli 1919.

J. MICHAELSEN, Over-Sekretær

RESOLUTION.

Chicago, 25de April 1919.

I Anledning af, at Broder Carl F. Trolt efter et kortere Sygeleje afgik ved Døden den 14de April i Aar vedtog Chicago Loge Nr. 1. ved sit Møde den 23de April følgende Resolution:

Logen beklager Tabet af en brav og god Broder og udtaler samtidig sin dybeste Medfølelse for afdøde Broders Familie.

Det besluttes at tilsløre Logens Charter i 30 Dage.

Denne Resolution indrykkes i D. B. S. Maanedstidende og indføres i Logens Protokol og et Exemplar deraf tilsendes Afdødes Slægt.

Paa Chicago Loge Nr. 17's Vegne.

P. JENSEN, Præsident.

J. P. JØRGENSEN, Sekretær.

RESOLUTION.

Neenan, Wis., 24de April 1919.

I Anledning af Broder Mads P. Jacobsens Død den 17de April 1919 vedtoges paa Logens Møde den 18de April følgende Resolution:

At vi dybt beklager Savnet af en god og trofast Broder, som kaldtes bort fra sine Kære, og vi herved tilkendegiver vor hjerteligste Sympathi for hans Efterladte i deres Sorg.

At Logens Charter beklædes med Sørgelid for et Tidsrum af 30 Dage.

At denne Resolution tilføres Logens Protokol og indrykkes i Samfundstidende og en Kopi tilsendes afdøde Broders Familie.

Paa Loge Nr. 2's Vegne.

MARTINUS NIELSEN, Præsident.

MADS HANSEN, Sekretær.

D. S. S. LOGER OG DANSKE BØRNEHJEM.

D. S. S. Loge Nr. 64 Trufant, Mich., ønsker gennem disse Linier at lade andre Loger vide hvorledes vi samler Penge ind til Børnehjem. Vi har en Bøsse i Logen og til hvert Møde bliver den sat frem, saa at vi alle kan yde vor Skærv, lille eller stor, som vi selv har Lyst til. Sidste Aar, 1918, havde vi \$13.75, saa tog vi af Kassen \$1.25, saa det blev til \$15 til Børnehjem, og aem gav vi til D. B. S. Logen i Trufant, saa de blev sendt tillige med Brødrenes. Jeg tror, at vi alle føler en Glæde ved at kunne bidrage lidt til de stakkede Børn, som har mistet Fader og Moder, og saa er det frivilligt at give; hvis at det blev en Tvang at vi skulde, er jeg bange for, at mange vilde ikke føle den samme Glæde ved at give. I Haab om at disse Linier maa tjene til en god Maade at samle Penge til Børnehjemmet i Logerne sender vi en Hilsen til alle Søstre, som læser dette.

TRUFANT LOGE NR. 64.

Vore Logemøder.

I dette Blads Udgave for Februar anstillede jeg nogle Betragtninger med Henblik paa den ringe Interesse, og de faatalligt besøgte Møder, der for Tiden synes at være Tilfældet i mange af vore Loger. Det er imidlertid umuligt at behandle et Punkt som dette i saa kort en Skrivelse saa omstændeligt, at det kan give Indtrykket af, at Korrespondenten har mere end et rent overfladisk Syn paa sit Emne og derfor kun kan skrive om, hvad enhver kan se, der vil se. Vi husker Jeppes Samtale med sig selv: De siger, Jeppe drikker, men de siger ikke, hvorfor han drikker! — Den tilsyneladende Ligegyldighed hos den store Majoritet af Medlemmerne i Samfundets Anliggender er unaturlig, idet man som Regel ikke er ligeglad med, hvordan det gaar med en Forretning, i hvilken man stadig indsætter sine Penge, i Særdeleshed naar man ved, at en saadan Forretning kun kan trives, naar man stadig anvender sine Tanker og Evner paa den. Det ligger derfor ligetil, at der efterhaanden har udviklet sig Egenskaber i Samfundet, der bevirker denne Svækkelse af Interesse i dets Forretningssag, og som maa være graverende nok til, at Brødrene unddrager Samfundet sit Arbejde og udebliver fra dets Møder. Ligesom der er to Sider til et fuldkomment Menneskeliv, det materielle og det aandelige, saaledes er der ogsaa to Sider til Forhøvelivet, den materielle og den sentimentale, af hvilke sidstnævnte ikke er den mindst vigtige, men tillige det man er mest tilbøjelig til at tabe af Syne. Heri

maa Skylden dog kun i andet Led lægges paa det brede Lag af Medlemmerne, det første Skyld heri ligger hos Lederne! Det kan synes haardt nok for disse at skulle blive blamerede for Nedgang i Interessen, men det staar ikke desmindre fast, at det er Lederne i Logerne, og til disse maa ogsaa beregnes Delegaterne til Konventionen, at de lader den materielle, forretningsmæssige Part af Loge-Arbejdet saaledes tage deres Tanker fangen, at de helt overser den sentimentale Side af Foreningen eller Logen, og naar Resultatet begynder at vise sig ved forringet Interesse blandt de øvrige Medlemmer, saa begaa de Gang efter Gang den samme store Fejl at klemme endnu kraftigere paa det materielle, og vi har fra mange Steder Beviser paa, at disse, ganske vist velmenende, Ledere prøver haardt paa at udslutte den sidste Smule Sentimentalitet af Logens Existens. Logesystemet fører med sig, at et vist Kvantum af tør, træg Forretning nødvendigvis skal udgøres ved Møderne, men naar Møde efter Møde afholdes med bestandig kun den samme tørre, ensformige Forretning, den samme tørre Diskussion med de samme Mænd til at føre den, uden noget der i nævneværdig Grad kan tage Tankerne bort fra disse samme forslidte Forretnings Emner, ja saa maa det indrømmes, at de Brødre, der ikke har særlig Lyst eller Anlæg til at blande sig i dette, maa besidde en usædvanlig Grad af Taalmodighed, om de i Længden kan holde Interessen vaagen og føle Lyst til Gang efter Gang at sidde og høre derpaa. De virkelige Ledere i en Loge ved meget godt dette, men Forretningen maa gøres, og de bryder Hovedet med, hvad Grunden kan være, at alle andre ikke kan se paa Sagerne som de, og de ser sig om efter en Udvej til at bøde derpaa, men bestandig kommer de til det Resultat, at det er Tiden, der medgår, der er det store Spørgsmaal, de prøver derfor paa at afskære saa meget som muligt fra Mødets Indhold, som der ikke af strengeste Nødvendighed maa til for at udføre den foreliggende Forretning; det falder kun meget faa ind, at de netop derved borttager den Part af Mødets Indhold, der er bedst og sikkest egnet til at holde Brødrene paa Bænken.

En af disse Ting, det paa den Maade er gaaet værst ud over, er Optagelse i Graderne. Man hører fra mange Loger den Præstand, at Ceremonier ved Optagelsen er en forældet Overlevering fra en svunden uoplyst Tid, der ikke mere har nogen Interesse for Nutidens oplyste Folk, en unødvendig Spild af Tid, som Medlemmerne ikke bryder sig om at se paa, og at de derfor mener, at alt saadant er "Gøgl" og uværdigt for dannede, fornuftige Mennesker, og efter denne Lære hører vi den ene Deleat efter den anden ved vore Konventioner at gøre sit yderste for at Optagelses Ceremonierne skal, om ikke helt væk, saa dog beskæres saa meget, at det ikke skal optage noget af den Tid ved Møderne, der bedre kan benyttes af disse samme ledende Brødre til at kæmpes om Forretningsspørgsmaal. Men saa følger det mest uønskede af det hele — disse samme Reformere, Modstandere af disse "uværdige" Ceremonier for at optage nye Medlemmer, de tilhører meget ofte amerikanske Foreninger som Odd Fellows, Knights of Pythias, Masons, Red Men o. s. v., og man hører ikke saa sjældent, hvor de bryster sig over at være Medlemmer af Degree Staffs, hvor de har lange Lektier at udtale og Ceremonier af en høj Orden at udøve, og man fristes til at spørge dem, om de da ogsaa betragter saadanne Ceremonier som uden Interesse for Medlemmerne og skadelig for vedkommende Forenings Velfærd. Er der saa mon en eneste af disse gode Modstandere af Optagelses Ceremonier, der vil være med til at rive disse Ceremonier bort? — Nej, nej, det er en helt anden Sag, faar man at vide, disse Foreninger er jo store og rige, og det vilde jo være at ruinere det interessanteste ved saadanne Foreninger at borttage disse nydelige, indtryksgivende Ceremonier. De fleste af disse store Foreninger var til, længe før nogen tænkte paa at danne Det Danske Brodersamfund; de har alle lært sin Lektie, de har alle haft deres Erfaring, og paa dette oplyste Tidspunkt, og med Erfaringen som Mester, overbyder de ligefrem hverandre i glimrende Ceremonier, og det er en Kendsgerning, at de Loger af saadanne Foreninger, der lægger stærkest an

paa at opføre de mest glimrende Optagelsescener, er dem, der gaar stærkest fremad. Jeg har selv set saadanne Optagelsesmøder saa pakkede med Medlemmer, at det var vanskeligt at holde den nødvendige Plads aaben for Ceremoniernes Opførelse, og var der mon nogen, der klagede over, at Tiden var lang eller Mødet trevent og uinteressant? Næppe! Man kan være sikker paa, at de vil være der igen næste Gang saafremt de ved, der er Optagelse. Hvorledes har nu Det Danske Brodersamfund benyttet sig af denne, af saa mange af vore ledende Mænd saa velbekendte Kendsgerning

Med broderlig Hilsen,

H. M. MARKER,

Boston Loge Nr. 87,

314 Pearl St., Cambridge, Mass.

Til Over-Præsidenten.

"Man skal tude med de Ulve, man er iblandt," siger et gammelt Ord-sprog. Men at det ikke altid er sundt eller godt for Menneskets Samvittighed, er der vist mange, der maa bekende.

I sidste Nummer af "Det Danske Brodersamfunds Blad" ser jeg en Meddelelse til alle Loger fra vor Over-Præsident T. P. Nielsen.

Ja, undskyld Broder Overpræsident, det er ikke Meningen at stemple Dig som en Ulv i Paareklæder, nej, tværtimod finder jeg mange af dine Forslag meget formaalstjenligt, men — alt det "engelske" Du vil have læst ind i Logerne, det tror jeg i det minste ikke vil være nogen Gavn for vort Brodersamfund, men at det vil gøre Skade, haaber jeg, at Majoriteten af Delegaterne til vor Konvention er klar over.

Dersom vi skal tale "Engelsk" ved vore Møder, hvor mange Medlemmer er der da ikke i hver enkelt Loge, der vil have vanskeligt (for ikke at sige umuligt) ved at udtale sin Mening i det engelske Sprog. (Der er ikke et Sprog, man kan udtrykke nøjagtig, som man føler og mener det, som i sit Modersmaal). Hvad saa Nykommere (for nogle Indvandrere vil der jo dog komme), der ikke kan forstaa en Smule "Engelsk"? Tror Du, Broder Overpræsident, at Du kan faa en Nykommer til at melde sig ind i "Det Danske Brodersamfund," hvis den overvejende Del er "Engelsk"?

Der er vist ingen, der kan glemme den første Tid man tilbragte i Amerika; hvor var man glad, hvor man traf "ægte Danskhed," det gav Tryghed imellem Landsmænd.

Jeg tror, at en Udelukkelse af det danske Sprog vil medføre, at der vil komme en ganske anden Aand ind i hele vort Samfund; jeg for mit Vedkommende vil meget hellere melde mig ind i en amerikansk Loge, som er hel og holden amerikansk Loge, end jeg vil staa i en Loge, der hverken er dansk eller amerikansk.

Hvis vi stryger det danske Sprog, hvad er saa Det Danske Brodersamfund, dansk undtagen af Navn?

Jeg tror ligeledes, dersom vi kaster det "danske" Overbord, vil det føre til en Splittelse af hele Organisationen. Du ser, Broder Overpræsident, hvor Normændene strides om Strygningen af Ordet "norsk" i deres "Norsk Lutherske Kirke." Naar bare saadant lille Tillægsord kan være saa omstridt, hvad vil saa ikke ske, hvis vi bytter Sprog.

Med broderlig Hilsen,

A. FONNESBÆK,
Loge Nr. 161, Ruskin, Neb.**Brodersamfundets Virksomhed.**

Med Tilbageblik over D. B. S. Virksomhed i de sidste Aar kan vi være stolte af hvad der har været udrettet til Gavn for mange af Brødrenes Familier under den spanske Syge og store Krig, som har borttaget mange af vore Brødre. Men der er en anden Ting, som D. B. S. kunde yde megen Hjælp og Bistand. Vi har nemlig tre danske Foretagender, som er af megen Vigtighed for os Danske i Amerika, det danske Sanatorium i Brush, Colorado, ogsaa alle de danske Alderdomshjem og de danske Børnehjem ikke at forglemme. Jeg tror, vi burde tage os lidt mere af dem end vi har gjort til Dato. Naar nu Konventionen træder sammen til Efteraaret, kunde der nok gøres noget til at støt-

te alle disse gode Foretagender, f. Ex. ethvert Medlem af D. B. S. fik en Extraskat, \$1.00 om Aaret, og det blev uddelt til disse Foretagender. Vi vil sige 20 Procent gik til Sanatoriet, Brush, Colo., og 40 Procent blev uddelt til de forskellige Alderdomshjem og de andre 40 Procent blev uddelt til Børnehjemmene i Henhold til Størrelse af Hjemmene. Jeg tror at alle Brødrene vil være glade ved at yde den lille Hjælp hver især; men husk paa den lille Dollar, hvor megen Hjælp den kan udrette naar den kommer paa den rette Plads.

Med broderlig Agtelse,

J. P. KELGOR, Kimballton, Ia.

Fra Cambridge, Mass.

Da mange af Logerne jo nu næsten regelmæssigt lader høre fra sig gennem vort Samfundstidende, og den ene Halvdel derved paa den Maade faar at vide, hvordan den anden Halvdel lever, saa kunne det maaske ogsaa have lidt Interesse at høre lidt fra Loge Nr. 270. Denne Loge er jo ikke længere noget Spædebarn og burde maaske have voxet sig større, end Tilfældet er, men beliggende saa nær til vor store Nabo Loge Nr. 87 har vi langtfra hele Virkefeltet for os selv, og her er heller ikke saa mange Danske, at man til enhver Tid falder over dem. Desuagtet tæller Logen nu nærværende 90 Medlemmer, og Tilgangen er jævn og god, om just ikke overdreven stærk. Den største Interesse lige nu drejer sig nærmest om den forestaaende Konvention og vor brillante Deleat, Broder H. M. Hansen, der uden tvivl vil sætte sit Mærke ved Konventionen. Allerede nu har han en lang Række af nye Forslag, deriblandt en fuldstændig Plan for Distrikts Konventionen, der næppe i praktisk Henseende vil blive overtruffen af nogen af de mange andre Loger, der naturligvis vil fremkomme med Forslag i den Retning.

Paa Logens Møde den 2 April fremlagde Lovkomiteen alle disse Forslag til Behandling, og et for et godkendte de alle. Naar de trykte Forslag udkommer fra Over-Sekretæren, vil Loge Nr. 270's Forslag sikkert være en Inspiration for mange af de øvrige Delegater, og Broder Hansen er en Mand, der til enhver Tid har baade Ord og Villie til at forsvare de Tanker og Planer, der ligger i disse Forslag. Nævnte Møde var temmelig godt besøgt af Logens Brødre, samtidig havde vi Besøg af Præsident Stiger og Kasserer Kapt. Nelsen af Boston Loge Nr. 87, saavel som ogsaa af de to tidligere Delegater af den Loge, Brødrene Gustav Köhler og H. M. Marker. Kasserer Nielsen er den nye Deleat af Nr. 87, og det saas, at han fulgte de nye Forslag med stærk Interesse. Det blev tillige ved samme Møde valgt ny Vice-Præsident. Vor tidligere brillante Fører, Broder Albert Otto, blev enstemmig valgt under stærk Bifald fra Brødrene. Han indstattes i sit Embede strax efter af Ex-Præsident H. Hall. Brødrene af Loge Nr. 270 bedes læse hosstaaende Annonce.

Med broderlig Hilsen,

MARIUS HANSEN, Sekretær.

Dansk Brodersamfunds Fremtid.

Niels Poulsen af Parlier, Calif., slaar paa en Streng, der sikkert finder Genklang hos mange gode Danske Mænd i Amerika; vi trænger til lidt frisk Luft indenfor vore Møder, vi trænger til at vække Interesse for Oplysning om Stats- og Verdensspørgsmaal, økonomiske, politiske og kristelige.

Vi har forresten en god Skik her i Askov; efter endt Forretningsmøde faar vi en Kop Kaffe i Forbindelse med Samtale, Oplæsning og Sang. Vi faar undertiden nogle udmærkede Revy-Viser om lokale Foreteelser og Hændelser, og saa har vi en Avis som

HARVARD LOGE NR. 270.
CAMBRIDGE, MASS.

Brødre af denne Loge bedes bemærke, at Logens nye Formand for Sygekomiteen er Albert Otto, 22 Thorndike St., Somerville. Telefon Som. 3448-R til hvem alle Anmeldelser om Sygdom maa gøres senest fem Dage efter Sygdommens Begyndelse.

Paa Harvard Loges Vegne,

MARIUS HANSEN, Sekretær.

ogsaa læses op efter Kaffen; den er undertiden meget vittig og interessant, og i denne Periode kunde vi jo selvfølgelig ogsaa drøfte politiske Spørgsmaal; Mødet er jo sluttet. For en Tid siden foreslog jeg at vi skulde vedtage en Resolution i Tilslutning til Arbejdet for en League of Nations; men der blev ingen Buxer af det Skind; det blev foreslaaet og vedtaget at spørge Overbestyrelsen om dette var Politik, og Svaret var noget nær til, at vi helst maatte holde os paa Maatnen og ikke komme for nær til Yderkanten, det kunde let skade D. B. S. Jeg kan ikke nægte at jeg blev meget forbarset.

Vi har her i Askov i Vinter afholdt en Række oplysende Møder om politiske Spørgsmaal. Vi har haft fire af disse, det første om en League of Nations af Dommer Bruce af N. Dakota; det næste om Sprogspørgsmaalet af Prof. Jenks, Minnesota Universitet; det næste om "The New Freedom" af Prof. Lindsley, Minn. University; det sidste var om "The Tariff" af Mr. Calderwood. Mr. Calderwood var Kandidat for U. S. Senator for "the National Party" ved sidste Valg. Vi vil sikkert høre mere fra dette Parti før næste Valg. Vort næste Møde om alt gaar efter Planen, blive om "Single Tax," og saa vil vi prøve paa efterhaanden at høre fra de forskellige Partier lige fra Republikaner og Demokrater til Non-Partisan League, Socialister og Bolsheviker. Det er jo sandsynligt, at alle disse Partier har berettigede Krav paa deres Program, og hvis vi ikke imødekommer berettigede Krav i Tide, saa fører det let til Anarki og Revolution, og den bedste Vej til at faa Klarhed over disse Spørgsmaal er jo sikkert at faa dem frem for Lyset, saa vi kan tage Standpunkt til dem.

Jeg er enig med Niels Poulsen om at disse Ceremonier ved alle Møderne tager for megen Tid og bliver trættende i Længden. Vil vi have vore Sønner til at melde sig ind og bære Brodersamfundet i Fremtiden, saa maa vi byde dem mere end Assurance, nogle kan måske fristes af Nysgærrighed til at gaa med for at faa Indblik i de saa meget og af mange fordømte Hemmeligheder; men naar de saa opdager, at der ingen "sensationalle" Hemmeligheder er, men kun praktisk Broderskab og Samarbejde, hvor man ikke holder Storskvalp paa aaben Gade, hvor man ikke leder den venstre Haand vide hvad den højre Haand gør; hvor man ikke har Lov til at raabe ud paa Gadehjørnerne, naar vi har støttet eller hjulpet en Ven og Broder i en snæver Vending ud over det fast lovmæssige Bidrag under Sygdom og Død, dette er jo altsammen Familiessager, saa der er jo ikke noget pirrende, der kan holde dem i Længden.

Vi maa byde de unge noget, der kan hjælpe dem til at forstaa og tage Stade til Tidens Spørgsmaal, noget der vil hjælpe dem til at dygtiggøre dem til at tage virksom Del i Tidens Op-gaver. Jeg er selv glad ved at følge Møderne, jeg er glad ved at mødes med Jævnlinge og Landsmænd; men naar Spørgsmaalet kom til mig forleden om at faa mine Sønner til at blive Medlemmer, saa kom jeg uvilkaarlig til at spørge mig selv: er D. B. S. en livskraftig Forening, hvor der er spirende, voksende Kræfter med Fremtidens Udvikling for Øje. Vi maa huske paa at vore Sønner er ikke i et fremmed Land saadan som vi gamle da vi kom; vi kan nøjes med forholdsvis lidt, det vi kalder meget, det at føle os mere trygge, naar vi er imellem Landsmænd i et fremmed Land, vi er glade ved at samles om Minderne fra vore Fædres Land, vi maa gøre noget, ja meget, for at de kan blive glade ved og faa Lov til at være stolte af at deres Fædre kom fra Danmark, hvor der var og er forholdsvist godt at være, saa de kan være glade ved at bære deres gode danske Navne uforfalskede. (Jeg mindes en Gang en ung Mand, der arbejdede for mig i Chicago, han var nylig kommen over; men han var dog begyndt at aspirere til at være Yankee; han blev spurgt om hans Navn af en Amerikaner; han sagde: "Pit" og tilføjede lidt efter: "Pit Pitsen"). Han havde aabenbart glemt Sandheden af Holger Danske's Sang: "Vil Dansken i Verden fægte, nren følger Aasyn og Navn, jeg ved at hans Aand er ej ægte." Vi maa om muligt faa gode danske Bøger tilgængelige for de Unge; vi maa give vore Møder et saadant Indhold, at de kan se op til deres Fædre og Fædres Land med Glæde og samtidig maa vi gøre alt hvad vi formaar for at de

ikke staar tilbage for den amerikanske Ungdom i Kundskab og Oplysning i nogen Retning; saa vil de føle dem selv rigere og blive glade ved at vedkende dem at deres Fædre kom fra Danmark og saa kan vi trygt byde dem ind i D. B. S.

Der er noget, som jeg ikke rigtig kan blive fortrolig med eller glad ved, og det er, at vi faar et Numer i Stedet for et Navn. Jeg har været Soldat i Danmark og var kun kendt som Nr. 13, jeg var glad ved at lægge Mærke til at de amerikanske Soldater ikke fik et Numer, men fik Lov til at beholde deres gode Navn. En ung Mand føler mere Ansvar under hans Navn end under et Numer. Jeg vil ønske at vi for Ex. vilde være kendt som "D. B. S. Kreds i Askov" i Stedet for et Numer, saa vidste jo alle hvor vi hører hjemme.

Jeg tillader mig at hilse D. B. S. i Amerika fra D. B. S. Kreds i Askov, Minn.

LUDVIG MOSBÆK.

Sproget.

I Det Danske Brodersamfunds Blad af 1ste Marts ser jeg en Artikel, hvor Loge Nr. 35 har haft en Optagelse paa det engelske Sprog, og den Ide kunde maaske slet ikke være saa ilde, dersom det er en Kandidat, der slet ikke forstaa det danske Sprog, men alligevel ønsker at blive optaget i vort Samfund, og for et saadant Tilfælde Skyld skulde det være ønskeligt om alle Logerne havde Ceremonierne oversat paa Engelsk, men som Broder Bunck mener at hele Mødet skulde afholdes paa Engelsk, tror jeg ikke at vi burde gaa ind paa, da det sikkert vil skade os mere end det vil gavne os. Hvor mange, eller rettere hvor faa er der som ønsker at blive Medlemmer i Det Danske Brodersamfund, der ikke kan tale det danske Sprog; har de aldrig haft Interesse for at lære det, tror jeg knapt at Det Danske Brodersamfund vil blive af nogen nævneværdig Interesse for dem heller.

De fleste født af danske Forældre har haft Anledning til at lære det danske Sprog, og hvis ikke Forældrene har haft saa megen Interesse for deres Modersmaal at de har kunnet lære deres Børn at tale det, da tror jeg ikke at ret mange af de Børn har Interesse for vort Samfund. Det er i Børnene at Interessen for Moderlandet og Sproget skal indpodes, dersom det skal bære Frugt herovre, men desværre bruger Forældrene i mange Tilfælde ikke den Fordel at lære deres Børn et Sprog mere end det engelske, det er ikke fint nok, det lille danske Sprog, de skammer sig over, at de er Danskere, og dog det er en absolut Fordel for et Menneske, der kan tale et Sprog mere end andre.

Hvad er det der holder os sammen i Det Danske Brodersamfund, er Sproget ikke Grundstenen i vort Samfund? Det danske Sprog er et smukt og ædelt Sprog, som ingen skal prøve at undertrykke eller sætte i Skyggen af noget andet Sprog, og allermindst vi Danskfødte, vi bør værne og pleje det; hvis Grundstenen rokkes, kan det hælde, at hele Bygningen rystes; hvor mange hører der ikke til Det Danske Brodersamfund netop fordi de har Anledning til at komme og høre deres Modersmaal og have Anledning til at tale det; det binder dem sammen, det er som om om Navnet Det Danske Brodersamfund derved faar sin fulde Værdi. Tror I ikke at vi vilde tabe i alle Henseender ved at føre Møderne paa Engelsk, saa længe Lovene ikke forlanger det, for selvfølgelig skal vi ikke paa noget Punkt sætte os op imod de amerikanske Love, men et Dansk Brodersamfund kan ikke eksistere foruden det danske Sprog. Mange af de Medlemmer, vi har, vilde derved blive tabte, og de faa, vi vilde vinde, kunde ikke engang veje op imod de nye Medlemmer vi faar nu for Tiden, som ikke forstaa det engelske Sprog, selv om ikke Tilgangen er ret stor lige for Øjeblikket, da maa vi huske paa at der kommer ikke ret mange herover nu, og skulde vi derfor udelukke dem, netop dem, som trænger til Støtte, lad os have et rigtigt ægte Dansk Brodersamfund saa længe som vel muligt, da vil vi arbejde i den Aand det var stiftet, og det vil være Danskerne til Ære.

Med broderlig Hilsen.

JULIUS E. LARSEN,
Boston Loge Nr. 87.

Fra Denver, Colo.

Ja, saa fik vi denne Aftenunderholdning, som Broder Chr. Rasmussen havde paa Tapetet den 28de Marts. Mødet blev kun kort. Broder Rasmussen introducerede Mr. Biell, Band Mester for "The Post Band" med sit Dreng- og Pige-Orkester. Man maa sige, at de er vel instrueret. De gav saa nogle Numre, navnlig "Star Spangled Banner," og Loge Broder V. C. Hendricksen gav en Recitation med stort Bifald fra tilstedeværende Brødre og deres Familie, der var mødt op godt. Man tænker sig et Par Hundrede. Broder Rasmussen med sin Komite, Broder B. P. Larsen og Broder Geo. Frederiksen havde ogsaa rigtig lagt Hovederne sammen; Forfriskninger blev serverede i rigt Maal. Dens til Kl. 12. Komiteen fortjener Ros for deres Arbejde, Programmet var jo, at Logen Nr. 43 gjorde Gildet.

Vi havde jo den 14 Marts Valg af Delegat til Konventionen, og valgt blev Broder J. P. Hoid, 3328 Hayvard Place, en af Logens ældste Brødre, dog endnu en ung Mand. Logen forventer sig et godt Resultat ved ham. Vi har ogsaa afholdt Komite Møde og drøftet Konstitutionen, men finder at der kun er lidt efter vor Mening at forandre. Dog saa har vi en Paragraf, som vi synes er nødvendig, nemlig Engelsk talende i Logen, og saa vore Indre Love trykt paa Engelsk, saavel som Ansøgninger, saa vi kan faa de unge Sønner af Brødre med, saa naar vi gamle gaar af, da at de kan tage vore Pladser. Jeg ser i vort Maanedblad, at vor Broder Over-Præsident T. P. Nielsen har samme Mening, hvilket glæder mig, at han har samme Syn i at Engelsk Talen bliver indført. Jeg haaber da, at disse Paragrafer gaar igennem med Glans, saa vi kan forvente en stor Fremtid af de unge Dansk-Amerikanere.

Loge Nr. 43 har atter et Dødsfald af et Charter Medlem, Broder Lars Rasmussen, Gresham, Oregon, ved Portland.

Stuttelig Hilsen til Logerne fra Nr. 43.

JAMES WESTERGAARD,
Sekretær.

Fra Petaluma, Cal.

Vor Loge fejrede den 12te April en særdeles vellykket Velkomstfest for vore hjempermitterede Brødre, som deltog i den nu heldigt afsluttede Krig. Alle danske-amerikanske Soldater var hjerteligst indbudne, og til det berammede Tid mødt en anselig Mængde af disse med deres Damer. Brødre fra San Francisco, Oakland og Haywards var indbudt, som ogsaa Samfundet Overtillidsformand A. Th. Jørgensen beærede Festen med sin Nærværelse.

Den festligt smykkede Sal tog sig særdeles godt ud, men Komiteen havde heller ikke sparet hverken paa Tid eller Kræfter, og amerikanske Flag, Blomster og Grønt saas overalt.

Over Bordet, reserveret for Soldaterne, var anbragt et af levende Blomster forarbejdet "Welcome Home," ligesom ogsaa paa Midten af Bordet var placeret en kæmpemæssig Blomsterkurv, fra hvis Hank brede Silkebaand i de amerikanske Farver faldt ned til Siden. Kurven var fyldt med de mest udsøgte Tulipaner i prangende Farver, som Petalumas ledende Florist kunde præstere.

Efter at Præsidenten i faa men fyndige Ord havde budt Forsamlingen velkommen og annonceret Anledningen for denne Sammenkomst, samt udnævnt Broder Ex-Præsident S. P. Nielsen som Ordstyrer for Aftenen, bød han den at sætte sig og lade de gode Sager vederfares Retfærdighed.

Broder Dr. H. L. Lorentzen var den første Taler paa Programmet; han talte for Soldaterne, og hans Tale var et Mesterstykke. Overtillidsformand A. Th. Jørgensen talte for Brodersamfundet og dets 22,000 Medlemmer. Af de øvrige Talere skal fremhæves Præsidenten fra Nr. 49, Broder E. Eskildsen, som i smukke Ord talte for Damerne. Præsidenten for vore lokale Søster-samfundsløge Mrs. Hannah Iversen, Broder E. Petersen fra Nr. 39, Broder Anton Hansen (Soldat) og flere andre Brødre og Søstre. Alle Talerne blev vel applauderede.

Da Klokkeren imidlertid var bleven henvend 11, og de Unge viste tydelige

Tegn paa Uro, anmodede Ordstyreren Forsamlingen om at begive sig ind i det tilstødende Logeværelse, medens Banketsalen rømmedes.

Her var et lille Program arrangeret af Broder H. L. Lorentzen.

Miss Margaret Petersen, forestillende "Liberty" (Tableau) med en uniformeret Soldat ved hver Side og med Stjernebanneret som Baggrund, fremsagde paa Vers et "Welcome Home, Boys." Efter "the salute to the Flag" blev "America" afsunget. Sange, baade danske og engelske og "Recitations" afløste hinanden i omtrent en Times Tid, indtil Musikken spillede op til Dansen, som varede til Kl. 3 Søndag Morgen, hvorefter alle begav sig hjem, overbeviste om at have tilbragt en behagelig Aften, og med en Tak til Komiteen, som i Sandhed havde udført et stort Arbejde.

HERMAN BROSON, Sekr.

25-Aars Jubilæum.

Den 22de April fejrede Loge Nr. 75 sin 25-aarige Stiftelse, og efter Indbydelse deltog jeg i Festen i Dagens Anledning. Mange Brødre vil spørge: hvor er D. B. S. Loge Nr. 75, og naar jeg fortæller Eder at den er i Albert Lea, Freeborn County, Minn., da vil I, som er kendt i denne Egn, strax udbyde: "Jeg ønsker bare, at jeg kunde have været med, thi der er Folk, som kan holde Fest og mere sig."

Albert Lea er beliggende i den sydligste Part af Minnesota og har et Opland af det smukkeste og rigeste Farmland, som findes her i de Forenede Stater. En By med en Befolkning paa 12-14,000 Mennesker, og næsten alle mulige Industrier er repræsenterede. Desuden har Albert Lea en Naturskønhed, hvis Mage næppe findes; den er omgivet med Skov og Sø, og det ser næsten ud for den Uindviede, som om Byen ligger paa en Ø. Søerne er omringede med Parker og Boulevarder og det er i denne By, hvor Danskerne er repræsenterede, og Loge Nr. 5 har sit Hjem.

Kl. 5 om Eftermiddagen begyndte Automobilerne at strømme ind, og hele Tiden fik man høre de samme Udtryk: Ja, selv om vi har travlt i Marken, saa kunde vi ikke blive hjemme paa Logens 25-aarige Fødselsdag, og det bliver mine Børn, som ogsaa tillhører, som kommer til at fejre de 50 Aar, thi jeg bliver for gammel naar den Tid kommer.

Takket være min gamle 28-aarige Ven Andrew L. Nelson, som sammen med andre Mænd var paa Komiteen, blev denne Fest en Mindedag i Logens Historie. Som før sagt, Festen begyndte kl. 6 om Eftermiddagen, og flere Hundrede bespistes ved veldækkede Borde med varme Retter, og efter Talernes Række begyndte Dansen, og da jeg forlod Lokalet kl. 3:30 Morgen for at afrejse med Toget Kl. 4 gik Dansen lystelig til Musikens Toner.

Flere Loger i Omegnen var repræsenteret, og Broder Rasmussens Orkester fra Austin, Minn., leverede Musik. Det er mig en fornøjelse at sige, at et bedre og flinkere Musikkorps har jeg endnu ikke haft Lejlighed til at høre. Broder Rasmussens unge Søn var utrættelig i sit Arbejde. Pauserne var smaa og Musikken fortræffelig. Jeg gratulerer, unge Hr. Rasmussen, Du har en Fremtid for Dig.

I faa Ord, det var en Fest, hvoraf Nr. 75 kan være stolt, en Fest hvoraf mange burde holdes. Det er disse Sammenkomster, som bringer Liv i den danske Koloni til Gavn for det Formaal, som vi har sat os.

Med Tak for Indbydelsen og Hilsen til alle Søstre og Brødre forbliver jeg i Arbejdet,

CHR. NIELSEN,
Over-Tillidsmand.

Minneapolis, Minn., 23de April.

RESOLUTION.

Tacoma, Wash.

I Anledning af at Broder Peter Sunkey afgik ved Døden den 26de Febr. 1919 beklager Logen Tabet af en god og agtet Broder og at vi til Ære for hans Minde draperer vort Charter med Sørgelofte for et Tidsrum af 30 Dage. At denne Resolution indrykkes i vort Samfundsblad og indføres i Logens Forhandlingsprotokol.

Paa Loge Nr. 33's Vegne.

ROSS THOMPSEN, Præsident,
N. M. RASMUSSEN, Sekretær.

Det Danske Brodersamfunds Blad

Official Publication of the
DANISH BROTHERHOOD IN AMERICA

Published monthly under the auspices of the Supreme Lodge by J. Michaelsen, Supreme Secretary, 917 Omaha National Bank Building, Omaha, Neb.

Entered as second class matter January 28, 1916, at the post office, Omaha, Nebraska, under the Act of August 24, 1912.

OFFICERS OF THE SUPREME LODGE:

Supreme President—T. P. Nielsen, 2802 So. 17th Ave., Seattle, Wash.

Supreme Vice-President—Soren Iversen, 79 Broadway, New Haven, Conn.

Supreme Secretary—J. Michaelsen, 917 Omaha Nat'l Bank Bldg., Omaha, Neb.

Supreme Treasurer—Rolf Rasmussen, 523 Howland Ave., Kenosha, Wis.

Supreme Trustees—Chairman, A. Th. Jørgensen, 3250 Helen St., Oakland, Cal.; C. Nielsen, 504 Cedar Ave., Minneapolis, Minn.; John Christensen, 1825 Reading Rd., Cincinnati, O.

1. MAJ 1919.

D. B. S. Blad.

Det Danske Brodersamfunds Blad har eksisteret i tre og et halvt Aar og er vel ved denne Tid bleven husvant i de flest Medlemmers Hjem. Det kan ikke betvivles at Samfundets Affærer nu følges af mange, som ikke tidligere skænkede dem nogen dybere Interesse. Ja, der er vel endog Læsere, som ikke før ret forstod Assurance-spørgsmaalets fundamentale Principer, men som gennem den fortsatte Debat og Behandling af dette Emne, der har gaaet for sig her i Bladet, efterhaands er kommet til Bunds i Sagen, saaledes at de formaar at tale intelligently og overbevisende med udenforstaaende om Assurance og D. B. S. Paa denne Maade tør man antage at Bladet har bidraget til at fremme D. B. S.'s Sag; Medlemmerne har faaet en dybere Opfattelse af, hvad det er De ejer i Det Danske Brodersamfund, og ved Hjælp af denne Viden og Erkendelse er de bleven i Stand til at skabe Ønsket hos andre om at deltage i D. B. S. gensidige Fordele.

Paa denne Maade har Bladet gjort sin Gavn, og da dets Udgivelse ikke koster Brodersamfundet mere end det altid har kostet at udsende de forskellige Meddelelser, som er tjenstlig nødvendige, saa er der al Grund til at prise Konventionen i St. Paul, som tog Avisspørgsmaalet "ved Hornene," saa at sige, og skabte den Institution, som der længe var bleven talt om. Det har siden vist sig, at Konventionen tillige startede Bladet paa en bred og fornuftig Basis, saaledes at det er bleven til Værdi og Nytte, og ikke til Splid og Misforståelse, som der blev spaaet af velmenende men ængstelige Brødre.

I 1915 var Bladet en af de ny Ting, som vandt igennem efter at have været stærkt omdebatteret gennem mange Aar. Nu er det et kendt og husvant Led i D. B. S., som sikkert faa Medlemmer vilde være foruden. Det er dog ikke Meningen med disse Linier at paastaa, at alle nye Ting eller Tanker bare behøver at vedtages for at blive til Velsignelse for Samfundet. For det første var Blademet næsten en gammel og vel gennemtærsket Sag, forinden den blev til Virkelighed; og det er sandsynligt nok, at Bladet netop blev startet paa det rette Tidspunkt og efter at Samfundet var bleven stort nok til at det kunde svare sig. Der er andre Forslag, der efterhaanden har vundet Hævd efter at have været behandlet og agiteret ved forskellige Konventioner, men det maa jo ikke glemmes, at der ogsaa er andre Spørgsmaal, som er falden til Jorden igen, efter at der er bleven arbejdet ihærdigt for dem af en Minoritet ved forskellige Konventioner. Blandt saa-

danne kunne man nævne Forslag om Oprettelsen af Hjem for Tuberkulose eller Alderdomshjem. I det første Anliggende faldt Stemningen efterhaands bort igen og med Hensyn til Alderdomshjemmet, da er der enkelte Loger som lokalt har sluttet sig sammen og udrettet noget paa dette Omraade, ligesom ogsaa det paa sidste Konvention vedtagne Forslag angaaende Assurance. Udbetaling til aldrende Medlemmer i 10 pCt. aarlige Afdrag, har erstattet noget af den Hjælp, som Alderdomshjemmet var anlagt paa at yde. En anden Sag, som har været drøftet ved Konventionerne uden at vinde Tilslutning, er den gradevise Inddeling af Assurance Risiko i Forhold til Applikantens Sundhedstilstand. Alle Medlemmer i D. B. S. anses for første Klases Risiko, og derved udelukkes ganske vist saadanne Landsmænd, som ikke kan glæde sig ved de bedste Tegn paa Langlivet, men som ikke desto mindre ved at betale højere Taxter kunde tænkes indfattede i Assurance Fordele. Dette er imidlertid et vigtigt Spørgsmaal, og Tilgangen i D. B. S. har indtil nu være tilstrækkelig livlig, saaledes at det ikke har været nøvendigt at gaa Spørgsmaalet om Risiko altså nær.

Men idet vi kommer tilbage til at Det Danske Brodersamfunds Blad er et af de nye Forslag, som Delegerne og Medlemmerne har haft Gavn og Glæde af, er det måske ikke af Vejen at gentage her visse Forholdsregler, som helst bør iagttages for at gøre Bladets Expedition saa praktisk som muligt.

Hensigten med Bladet er som bekendt først og fremmest at bringe de officielle Meddelelser og Regnskaber frem for alle Medlemmerne hver Maaned. Men dernæst staar dets Spalter samtidig til Raadighed for ethvert Medlem, som ønsker at udtale sig om og drøfte nye eller gamle Spørgsmaal som har Interesse for Brodersamfundet, ligesom der jo ogsaa helst skulde bringes saa mange som muligt Efterretninger fra Logerne paa de forskellige Egne. Saadanne Indsendelser fra Loger eller Medlemmer skulde helst naa Hovedkontoret omkring den 10de i hver Maaned; Smaanyheder kan som Regel modtages op til den 20de. Det er i Artiklerne ikke nødvendigt at holde sig ene og alene til Loge Sager; der er udentvilt altid Interesse blandt Læsere for alt, hvad der iører sig paa en Egn angaaende Samfundsforhold i Almindelighed.

Den eneste Slags Avertering, som Bladet kan optage, er Resolutioner og Meddelelser fra Logerne samt Annoncer angaaende Forlystelser, der er arrangerede af Logerne. Saadanne Annoncer eller Resolutioner bør naa Hovedkontoret inden den 20de i Maaned. Omkostningen ved saadanne Annoncer sættes paa Logernes Halvaarsregning, som udsendes i Juli eller Januar.

Et af de vigtigste Spørgsmaal i Forbindelse med Bladets Drift er korrekt Adresse eller korrekt Forandring af samme, naar det gøres nødvendigt.

Formodentlig er der endnu et Mindretal af Medlemmer, som ikke er kommen paa Listen fra Begyndelsen af simpelthen af den Grund at Sekretæren i Vedkommendes Loge ikke var i Besiddelse af den rigtige Adresse, eller ihvertfald ikke indsendte den til Hovedkontoret fra først af. Det maa erindres, at Hovedkontoret ikke hvad Assurance angaar er i Besiddelse af eller har nogen Brug for et Medlems Adresse. I Assurancepolicernes Bøger staar et Medlems fulde Navn og Alder samt Assurancebeløb, men al Korrespondance med den Assurerede foregaar gennem Logen, hvor han hører hjemme. Med Bladet er det en anden Ting; der har Hovedkontoret Brug for et Medlems rigtige Adresse, og den kan kun indhentes gennem Logens Sekretær fra Begyndelsen af.

Hvis man staar i Begreb med at flytte, er der to Maader man kan underrette Hovedkontoret derom. Man kan enten meddele Adresseforandringen til sin Loge Sekretær, som saa er forpligtet til at indsende den sammen med mulige andre Forandringer fra samme Loge til Hovedkontoret. Blanketten som hver Maaned findes trykt paa denne Side er praktisk at anvende i denne Forbindelse. Eller man kan meddele Adresseforandringen til sit Postbud, som saa udfærdiger et Kort, der bliver sendt af Postvæsenet til D. B. S. Hovedkontor. Men lige meget hvilken Vej man anvender, saa er det afgørende nødvendigt, at man anfører DEN GAMLE ADRESSE! Det er nemlig umuligt at sætte en ny Adresse paa Listen for et Medlem, undtagen man samtidigt tager den gamle Adresse ud. Og naar man paa Hovedkontoret ikke ved hvor et Medlem boede, som nu ønsker Adressen forandret, saa ligger det i Sagens Natur, at man heller ikke kan forandre denne ukendte Adresse.

Det hænder ofte, at et Medlem melder ny Adresse til sin Sekretær; men paa samme Til melder Postbudet ogsaa hans Adresseforandring. Postbudene gør ofte dette uden Opfordring, idet de lægger Mærke til naar Folk flytter, og saa faar de stundom at vide hos Naboerne hvor Vedkommende flyttede hen. Det gør for saa vidt intet at der kommer to Meddelelser til Hovedkontoret om en og samme Forandring, naar blot de stemmer, og naar blot i begge Tilfælde den gamle Adresse er anført. Men det sker let, at Sekretæren opgiver en Adresse og Postbudet en anden. Saadan en Fejl kan indtræffe paa saa mange Maader; maaske Sekretæren ikke har hørt rigtigt i en Mødesal, hvor der er nogen Støj; maaske der glemmes et Tal i Husnummeret, idet det skrives ned. Og det kan ogsaa være at et Postbud faar forkert Besked hos Naboerne, naar han kommer og finder at en Mand eller Familie er flyttet. I saadanne Tilfælde gør Hovedkontoret det bedst mulige for at forstaa den rette Adresse, og skulde der alligevel ske en Fejl, saa er der ikke andet for Medlemmet at gøre end at bede Sekretæren indsende Forandringen en Gang endnu. Hvis det

drejer sig om et Medlem, der ikke før har haft Bladet, bør dette bestemt anføres.

Listen omfatter som bekendt op mod 22,000 Navne fordelt paa næsten alle Stater saavel som Canada og Europa. Hvis man blev ved at sætte nye Adresser paa denne Liste uden samtidig at slette de gamle Adresser, saa vilde der med Tiden komme to Aviser til næsten ethvert Medlem, en til de nye og en til de gamle Adresser. Og paa denne Maade vilde der gaa altså mange Aviser til Spilde paa en unødvendig Maade.

Der er en lille Dtaille, som slet ikke vedrører Avisen, men som vi gerne vil nævne igen. Det er med Hensyn til, hvorledes Medlemmer har ladet deres Certifikater udfylde. Der er enkelte, der har anført deres egen Ordre som Inkassator af Assurance. Andre har testamenteret Assurance til Personer der ikke ifølge de Love, der raader med Hensyn til Livsassurance i vor Konstitution, som er ensstemmende med Nebraskas Love, kan berettiges som Arvinger. I saadanne Tilfælde indtræffer der gerne Forsinkelser og paaløber Udgifter baade for Arvingerne og for Samfundet. Det er altid mest praktisk at anføre ved Navn den Person eller Personer, som virkelig er tiltænkt Assurance, og de Medlemmer, hvis Policer lyder paa "egen Ordre," bør for deres Paarørendes Skyld lade Policen forandre. Dette koster 25c og kan let gøres gennem Logens Sekretær, som maa have Certifikatet saaledes at han kan indsende det til Hovedkontoret og faa Forandringen besørget.

Den Exekutive Komitees Forhandlinger

Ansøgning om Extrahjælp fra Providence Loge Nr. 102, til Broder Chr. N. Andresen.

Iversen:—Jeg anbefaler \$100 til Broder Andresen, ud af Hjælpefondet.

Jørgensen:—Anbefaler Broder Chr. N. Andresen af Loge Nr. 102 til en Hjælp stor \$100. Jeg vil anbefale Loge Nr. 102, at udbetale denne Hjælp paa samme Maade de udbetalte deres Indsamling i Logen.

Chr. Nielsen:—Anbefaler \$60 til Broder Andresen.

Christensen:—Broder Chr. N. Andresen er berettiget til det fulde Beløb ifølge Paragraf 4, 5te Afdeling, \$300, og jeg ønsker samme bevilliget.

T. P. Nielsen:—Anbefaler \$40 til Broder Andresen.

Kendelsen bliver:—\$120 af Hjælpefondet.

T. P. NIELSEN, Over-Præsident.

Ansøgning om Extrahjælp fra Greenville Loge Nr. 70, til Broder Christian S. Johnson Rosendal.

Iversen:—Anbefaler \$40 af Hjælpefondet.

Jørgensen:—Anbefaler \$40 af Hjælpefondet.

Chr. Nielsen:—Anbefaler \$40 af Hjælpefondet.

Christensen:—Jeg foreslaar vi bevilliger \$40 til Broder C. S. J. Rosendal af Loge Nr. 70.

T. P. Nielsen:—Anbefaler \$30 af Hjælpefondet.

Adresse Forandring

Dette Blad er frit til alle Samfundets Medlemmer, og bliver sendt til den sidst opgivne Adresse. Dersom denne ikke er rigtig paa Bladet, eller Du er flyttet, bedes Du udfylde og indsende denne Kupon til din Loges Sekretær, og han vil indsende den til Over-Sekretæren.

Navn ..... Medlem af Loge Nr. ....

Gamle Adresse ..... By ..... Stat .....

Ny Adresse ..... By ..... Stat .....

Kendelsen bliver \$40.00 af Hjælpefondet.

T. P. NIELSEN, Over-Præsident.

Ansøgning om Extrahjælp fra Joliet Loge Nr. 50 til Broder Mads Rasmussen:

Iversen:—\$40.

Jørgensen:—\$30, vil anbefale at Broder Rasmussen ansøger om Alderdoms-understøttelse efter Nytaar.

Chr. Nielsen:—\$35.

Christensen:—\$40.

T. P. Nielsen:—\$30.

Kendelsen bliver \$35 af Hjælpefondet.

T. P. NIELSEN, Over-Præsident.

Ansøgning om Extrahjælp fra Minneapolis Loge Nr. 45, til Broder Lars J. Knudsen.

Iversen:—\$35.

Jørgensen:—\$30.

Chr. Nielsen:—\$35.

Christensen:—\$50.

T. P. Nielsen:—\$50.

Kendelsen bliver \$40 af Hjælpefondet.

T. P. NIELSEN, Over-Præsident.

Ansøgning om Extrahjælp fra New York Loge Nr. 257, til Broder H. P. S. Hansen.

Iversen:—Anbefaler \$60.00 til Broder H. P. S. Hansen, af Hjælpefondet.

Jørgensen:—Anbefaler Broder H. P. S. Hansen af Loge Nr. 257, til en Hjælp stor \$40.00.

Chr. Nielsen:—Anbefaler \$40.00.

Christensen:—Jeg foreslaar vi bevilger \$100.00 til Broder H. P. S. Hansen af Loge Nr. 257.

T. P. Nielsen:—Anbefaler \$60.00.

Kendelsen bliver \$60.00 af Hjælpefondet.

T. P. NIELSEN, Over-Præsident.

Ansøgning om Extrahjælp fra Racine Loge Nr. 4 til Broder Asmus Schmidt.

Iversen:—Anbefaler \$50.00 til Broder A. Schmidt af Hjælpefondet.

Jørgensen:—Anbefaler Broder Asmus Schmidt af Loge Nr. 4 til en Hjælp stor \$30.00.

Chr. Nielsen:—Jeg anbefaler \$40.00.

Christensen:—Jeg foreslaar vi bevilger \$50.00 til Broder Asmus Schmidt af Loge Nr. 4.

T. P. Nielsen:—Anbefaler \$55.00.

Kendelsen bliver:—\$45.00 af Hjælpefondet.

T. P. NIELSEN, Over-Præsident.

Ansøgning om Extrahjælp fra Woburn Loge Nr. 197 til Broder Chr. Petersen.

Iversen:—Anbefaler \$40.00 til Broder Chr. Petersen af Hjælpefondet.

Jørgensen:—Anbefaler \$35.00 til Broder Chr. Petersen af Hjælpefondet.

Chr. Nielsen:—Anbefaler \$60.00.

Christensen:—Jeg foreslaar vi bevilger \$50.00 til Broder Chr. Petersen af Loge Nr. 197.

T. P. Nielsen:—Anbefaler \$40.00 af Hjælpefondet.

Kendelsen bliver \$45.00 af Hjælpefondet.

T. P. NIELSEN, Over-Præsident.

Et Livsforsikrings-Fremskridt.

Mangfoldige Mennesker har i Aarenes Løb lidt den Skuffelse at se deres Begæring om Livsforsikring afslaaet af Selskaberne, skriver "Dansk Sundhedstidende" i København. Fra Forsikrings synspunkt har man anset det for at være for risikabelt at forsikre Mennesker, der lider under en alvorlig kronisk Sygdom, har Hjertefejl eller af anden Aarsak bliver "mindregode Liv" — og dette var fra et menneskeligt Synspunkt højst beklageligt, thi netop disse Mennesker har endnu mere end de sunde Brug for og Trang til Livsforsikring.

Nu sker der en glædelig Forandring i dette Forhold — eller den er allerede sket. En Række af vore største Forsikrings selskaber har sluttet en Overenskomst, der gaar ud paa, at en fælles Bedømmelseskomite skal undersøge alle de Forsikringsbegæringene, som det enkelt Selskab efter de hidtidige Regler vilde afslaa, og ved en omhyggelig Undersøgelse udfinde de Vilkaar, paa hvilke den paagældende Forsikring kan overtages af Selskaberne.

Det er klart, at Præmierne for de mindregode Liv bliver højere end for de normale. Risikoen er større, og

Præmien afhænger af Risikoen. Det er ogsaa indlysende, at en Dødsfald, hvis Dage efter alle menneskelige Erfaringer at dømmes er talte, overhovedet ikke kan forsikres mod en aarlig Præmie; i saa Fald maatte man jo regne med, at overhovedet kun den første Præmie kunde naa at blive indbetalt, og den maatte da være paa Størrelse med selve Forsikringssummen. Men alle de mange Mennesker, der har en kronisk Lidelse, er jo paa ingen Maade afskaaret fra at blive meget gamle Folk, selv om de sandsynligvis vil faa en forkortet Levetid, og for dem vil der nu være Adgang til Livsforsikring.

Det er glædeligt, at vi nu er naaet saa vidt; men paa den anden Side ogsaa forklarligt, at det har været saa længe. Al Livsforsikring er beregnet paa Statistik. For at kunne beregne Risikoen, som er bestemmende for Forsikringspræmien, maa man kende Dødelighedssandsynligheden. For "normale Liv" har man Dødelighedstavler, der oplyser f. Ex., at der af 10.000 24-aarige dør 55 i Løbet af et Aar,

af 25-aarige 64,
af 45-aarige 100,
af 50-aarige 136,
af 55-aarige 192,
af 60-aarige 277.

Men for de "mindregode Liv" mangler der endnu tilsvarende Erfaringer. Herom skriver J. P. i "Berlingske Tidende":

"Efterhaanden har man dog faaet noget Kendskab til Dødeligheden i visse Grupper af de Personer, som Livsforsikrings selskaberne ikke vil antage til Forsikring, og som almindeligvis betegnes som mindre gode Liv. Og det har da vist sig, at Dødeligheden i disse Grupper er langt større end blandt dem der er bleve livsforsikrede, saaledes at det er med god Grund, at Livsforsikrings selskaberne ikke kan tegne Forsikring till normal Præmie for Personer, der lider af visse Svagheder eller Sygdomme. Exempelvis kan saaledes anføres, at blandt 10.000 Personer i 25 Aars Alderen, der lider af en meget udbredt kronisk Sygdom (ikke Lungetuberkulose), vil i Løbet af et Aar dør 107, medens der efter Livsforsikrings selskabets Dødelighedstave kun skulde dør 55, altsaa omtrent dobbelt saa mange som normalt.

Blandt 10.000 Personer i 45 Aarsalderen, der lider af en anden kronisk Sygdom, intræffer der i Løbet af et Aar 187 Dødsfald, medens der blandt 10.000 livsforsikrede Personer af samme Alder kunde skulde intræffe 100 Dødsfald.

Hvis man ligesom for de gode Livs Vedkommende vidste, hvor mange Dødsfald der hidtil var indtruffet i hver Alder blandt Personer, der lider af en vis Sygdom, var man i Stand til at bestemme, hvor meget der skulde betales i Præmie for at en saadan Person kunde antages til Forsikring. Men en saadan Forudberegning vilde dog aldrig kunne ske med en lignende Sikkerhed som Beregningen af Præmien for normale Liv. De normale Liv er nemlig til en vis Grad ensartede; der er ikke noget der i særlig Grad gør det ene bedre end det andet, de frembyder alle samme Risiko, og det er derfor rigtigt, at de behandles ganske ens.

Anderledes med de mindre gode Liv. Mellem 10.000 Liv, der er mindre gode af samme Aarsag (f. Ex. Lungetuberkulose), vil der sædvanligvis være en meget stor indbyrdes Forskel. Nogle vil være meget syge og maaske ikke være i Stand at leve et halvt Aar; andre vil være omtrent helt raske, relativt helbredede og mærker maaske aldrig mere noget til Sygdommen, hvis tidligere Tilstedeværelse dog stadig kan konstateres ved Lægeundersøgelse; og atter andre ligger midt imellem de to Yderpunkter. Fra Dødeligheden blandt 10.000 saadanne Personer kan man ikke med Sikkerhed slutte noget om Dødeligheden blandt andre 10.000, i hvilke de forholdsvis raske og de meget syge maaske findes i et helt andet Blandingsforhold."

Direktør Gamborg, der omtaler det nye Fremskridt paa Livsforsikringens Omraade i "Politikens" Forsikringsstidende, viser gennem et Par illustrerende Exemppler, hvad der forstaas ved "mindregode Liv":

"Tager vi som et Exempel en Mand med en Lungetuberkulose, som er paaviselig og paavist f. Ex. gennem Lægeattest, saa er der vel Fare for, at han kan dø i Løbet af en kortere Aarrække, ja maaske endog indenfor et

meget kort Tidsrum; men der er jo heldigvis ogsaa den Mulighed, at hans Tuberkulose helbredes — dette gælder jo endog om langt de fleste Tuberkulosepatienter. Men dette betyder, at der er Mulighed for Livsforsikring.

Et andet Exempel. En Mand har en mindre Hjertefejl, som er opstaaet ved Gigtfeber. Han frembyder derved to Momenter til Forøgelse af Risikoen: han kan faa Gigtfeber igen — og den kan være dræbende, eller den kan forøge hans Hjertelidelse — og hans Hjerte er i og for sig mindre modstandsdygtigt mod Sygdomme (Influenza f. Ex.) saa vel som mod Livets almindelige Slid paa Organismen. Disse to Faremomenter skal Bedømmelseskomiteen vurdere; den skal fastsætte Antagelsesvilkaar, som gør Risikoen taalelig for Selskaberne, men med hvilke Manden kan være tjent, idet intet af Momenterne siger noget om, at Mandens Liv er i øjeblikkelig Fare, maaske end ikke videre kompromitteret."

Ifølge en tysk-østrigsk Optælling blev i et enkelt Aar, det sidste før Verdenskrigens Udbrud, afslaaet 52.000 Forsikringer til et samlet Beløb af ¼ Milliard Mark. Omtrent hver tiende Begæring afsloges. Tilsvarende Tal kendes ikke herhjemme fra, men Forholdet er vel omtrent det samme, og det vil derfor forstaas, hvor vigtig den iværksatte Reform er. Ogsaa for de "gode Liv" har det en vis Betydning, at de "mindregode Forsikringer" ikke mere afvises. De omkostninger til Lægehonorarer, Agentprovision o. desl., som Arbejdet med de ikke antagne Livsforsikringer medførte, maatte de antagne Forsikringer bære, og det paavirkede naturligvis Bonusudbetalingen. Nu vil enhver komme til at betale efter den Risiko han — statistisk set — frembyder, saaledes som Ret og Billighed forlanger; men hvad mere er; ingen er nu udelukket fra den Betyggelse, som Livsforsikringen yder.

Et Bønsskrift.

Tidsbillede fra det attende Aarhundrede.

Det var en raakold blæsende Morgen lige i Begyndelsen af Foraaret 1738.

Det hede skylregnet omtrent hele Dagen, og Himlen havde endnu ikke lukket sine Sluser, men var dækket af tætte, graasorte Skymasser, hvorfra der faldt store, tunge Regndraaber pisket af Vindstødene, der med enkelte Mellemrum kom farende og hver Gang med forøget Voldsomhed og Styrke tog fat.

Vejene udenfor Stadens Porte var i hine Tider ingenlunde lette at befare, især om Aftenen i Mørke og i et saadant Vejr, det maatte den enlige Vandrør bekende, som ude paa Frederiksberg arbejdede sig møjsommeligt gennem Søle og Pløje, kæmpende med Blæsten, der rev og sled i hans Kappelfig og hvert Øjeblik truede med at støde ham Hatten af Hovedet, idet den paa den mest uforskammede og drilagtige Maade pøb og hvinede ham om Ørene og tvang ham til at gaa snart baglæns, snart sædelæns og vende og dreje sig som en Top.

Frederiksberg eller Ny-Hollænderby, som det endnu jævnlig benævnedes efter de første Beboere, der havde nedsat sig her, var den Gang og fremdeles længe efter kun en slet og ret Landsby. Det var som bekendt Christian den Anden, der i sin Tid havde indkaldt de første Hollændere her til Danmark og givet dem Jord til Jyrkning paa Amager, og i det følgende Aarhundrede havde Frederik den Tredie givet deres Efterkommere, der næsten havde fortrængt de oprindelige Amagerbønder, Jorder og Grunde til Bebyggelse paa de saakaldte Københavns Ladegaards Marker uden Vesterport. Ny Amager var den almindelige Benævnelse paa den Strækning, som i vore Dage udgør Frederiksberg Sogn, og Ny Hollænderby kaldtes selve Landsbyen, hvor de driftige og vindskibelige Kolonister slog sig ned og fæstede Bo.

Det synes, som om Stedets smukke Beliggenhed tidlig har gjort det til en yndet Plet; Frederik den Tredies Døtre havde en Lystgaard liggende herude, der senere ejedes af Frederik den Fjerde som Kronprins, de kongelige Herskaber gjorde ikke sjældent Udfugter hertil, modtog Besøg af udenlandske Gæster paa "Gaarden" og forlystede sig med Falkejagten, efter at Falkonergaarden var bleven opført. Men det var dog først, efter at Frede-

rik den Fjerde havde bygget sit smukke lille Slot aeroppe paa Bakken med de storartede Haveanlæg, hvor Kongefamilien nu jævnlig opslugt sin Residens, at Byen udviklede sig og fik nogen Betydning, idet ogsaa flere private Folk købte sig Ejendomme herude, og forskellige Haandværkere slog sig ned her, navnlig da det nye Residensslot i København under Christian den Sjette blev opført, og Kongeparret med deres pragtfulde Hofholdning tog fast Ophold herude hver Vinter fra November indtil Maj.

Byens Algade — nuværende Allegade, som den Gang kaldtes "Vejen til Falkonergaarden" — havde de fleste Gaarde liggende paa den ene Side af Vejen, den anden Side indtoges for Størstedelen af en Række lavere Smaahuse med Haver foran, hvor dels mindre Familier af Embeds- og Borgerstanden, dels Handlende og forskellige Haandværkere havde deres Bolig, og det var imod et af disse Smaahuse, at den enlige vandrør paa denne Aften styrede sine Skridt.

"Er Renteskriveren og Jomfruen hjemme?" spurgte han et halvvoxt Pigebarn, som paa hans Banker havde aabnet den lave Gadedør, og da hun svarede bejaende, traadte han indenfor og fulgte bagefter hende op ad den smalle Trappe. Han hængte sin vaade Kappe og Hat paa en Knage, rettede lidt paa Halskluden og Vesten og stod lidt efter inde i en lavloftet, men rummelig Stue, hvor en ældre Mand sad bøjet over nogle Papirer, der var udbredt paa Bordet foran ham, og en ung Pige var i Færd med at fjerne Resterne af et tarveligt Aftensmaal tid fra et andet Bord i et Hjørne af Stuen.

Renteskriver Winkler saa op fra sine Regnskaber. "Naa — er det jer, Sieur Iversen, og i det Vejr," sagde han med et lille tvært Nik og i en alt andet end venlig Tone, da Gæsten nærmede sig for at hyde god Aften.

Men var hans Hilsen kold, ja næsten uhøflig, saa var til Gengæld det Smil og det Blik, hvormed den unge Jomfru hilste den indtrædende, saa meget des varmere. "Vi har ikke set Eder saa længe, hvorledes gaar det eder?" spurgte han og rakte ham sin Haand, som han en god Stund beholdt i sin.

"Slet nok, tør jeg sige — hvorledes skal det kunne være anderledes i disse elendige Tider, hjerte Jomfru Marthe?"

"Hm — ja, visselig er det elendige Tider for Komediantspillere, Markskrigere og øglere," afbrød den gnavne Renteskriver.

"Regner I mig i Alvor for en saadan, Monsieur Winkler?"

"Saa noget nær, min unge Ven, saa noget nær. I har været ved Komedianttruppen, og det er efter min Mening et Liv for Dagdrivere og Lediggængere; men Lediggang er en Rod til alt ondt, som vi ved, og —"

"Fader, men hjertekære Fader dog!" Den unge Pige var bleven blussende rød og saa bønligt paa Faderen og derpaa hen paa Monsieur Iversen, hvis Miner formørkedes, skønt han søgte at bide Harmen i sig — rimeligvis for hendes Skyld.

"Renteskriveren kan jo ganske vist have Ret, paa en Maade, det skal jeg aldrig nægte," sagde han. "Dog er det haarde Ord, I bruger. At jeg som purungt Menneske forlod Studierne for at følge min Lyst og lod mig optage i Capions og Montaigus nydannede Komedietrup som Akteur, det er kun hvad adskillige unge Personer foruden mig har gjort, og havde de danske Akteurs ej haft saa trange Kaar at friste, da havde jeg sikkert nok kunnet bryde mig en god og hæderlig Bane ved min Kunst, saasom der sagdes mig, at jeg behagede Publikum og tilfredsstillede selve Professor Holberg ved Udførelsen af mine Roller. Men nu da den danske Skueplads er lukket og al Komedianspil bandlyst ved den strenge Forordning, som kongelig Majestæt tilskyndet af de kirkelege Myndigheder har udstedt, hvad vil I da egentlig, jeg skal gøre for at opholde en Stilling, der kan skaffe mig Udkommet? Den Smule, jeg kan fortjene ved at informere i Sprog, skænker mig næppe nok det daglige Brød og Tag over Hovedet, men det er for-gæves, at jeg averterer i "Postrytteren" og søger Ansættelse de forskellige Steder, man har hidtil ikke haft Brug for mig, endog jeg tør sige, at jeg ikke mangler Kundskaber."

Winkler skød Parykken tilbage og rystede paa Hovedet. "Udsigterne for tidligere Akteurs bliver næppe synderlig bedre, de har nu en Gang ikke noget godt Lov paa sig, det maa I vide,

(Sluttes Side 7).

REGNSKAB FOR MARTS

RAPPORT OVER ASSURANCEFONDET.

Kassebeholdning den 1ste Marts 1919.....	\$ 274.60
Indbetalt i Marts	19,849.40
Krigsskat	1.00
Renter fra First Nat. Bank i Kenosha, Wis.....	38.38
Mar. 1. Ella Le Blond, Chicago, Ill., Assurance.....	\$ 1,000.00
Mar. 1. Augusta P. C. W. Hansen, San Francisco, Calif., Assurance.....	1,000.00
Mar. 1. Anna Konig, Los Angeles, Cal., Assurance	1,000.00
Mar. 1. Anna Svendsen, Chicago, Ill., Assurance	250.00
Mar. 1. Anna Marie Larsen, Lake Forest, Ill., Assurance.....	1,000.00
Mar. 1. J. P. Smith, Duluth, Minn., \$500; Bertha Beyer, \$250, og Karen Nielsen, Samsø, Danmark, \$250	1,000.00
Mar. 1. Peter Kaiser, Brooklyn, N. Y., Assurance.....	500.00
Mar. 1. Annie og Nielsine Sorensen, Meta Mathisen, Clinton, Iowa, Assurance	1,000.00
Mar. 1. Anna Petersen, Benton, Wash., Assurance	1,000.00
Mar. 1. Karen Mortensen, Omaha, Nebr., Assurance.....	1,000.00
Mar. 1. Jorgen Carlsen, Oakland, Cal., Assurance	250.00
Mar. 1. Nanna D. Haugaard, Minneapolis, Minn., Assurance.....	1,000.00
Mar. 3. Rebeca Duus, Solvang, Cal., Assurance	1,000.00
Mar. 3. Christian Rasmussen, Granite Falls, Wash., Assurance.....	250.00
Mar. 3. Simon og Kristine Simonsen, Corry, Pa., Assurance.....	250.00
Mar. 3. Christian P. Olsen, Arlington, So. Dak., Assurance.....	500.00
Mar. 4. Christine Clausen, Chicago, Ill., Assurance	500.00
Mar. 4. Anna M. Brandrup, København, Danmark, Assurance.....	1,000.00
Mar. 5. Rasmus Jensen, Langeland, Danmark, Assurance.....	500.00
Mar. 7. Bent Falkenstjerne, Chicago, Ill., Adm., Assurance.....	385.00
Mar. 10. Celia Jessen, Davenport, Iowa, Assurance	1,000.00
Mar. 11. Hans Nielsen, Manistee, Mich., 10% af hans Assurance, Loge Nr. 75, Hoved Nr. 1804 af Manistee Loge Nr. 20....	100.00
Mar. 11. Peter Mortensen, Manistee, Mich., 10% af hans Assurance, Loge Nr. 156, Hoved Nr. 3890, af Manistee, Mich., Loge 20	100.00
Mar. 11. Kristiane M. Simonsen, Warren, Pa., Assurance.....	1,000.00
Mar. 12. Peter K. Moller, Morsø, Danmark, Assurance.....	250.00
Mar. 12. Johannes C. Larsen, Racine, Wis., Assurance.....	900.00
Mar. 12. Thomas C. Petersen, Adm., Clinton, Iowa, Assurance.....	1,000.00
Mar. 12. Jacob C. Johnsen, Bennett, Nebr., 10% af hans Assurance, Loge Nr. 4, Hoved Nr. 6073 af Bennett Loge Nr. 122....	100.00
Mar. 12. Niels J. Petersen, Bennett, Nebr., 10% af hans Assurance, Loge Nr. 2, Hoved Nr. 6119, af Bennett Loge Nr. 122....	100.00
Mar. 13. Hans Petersen, Ludington, Mich., 10% af hans Assurance, Loge Nr. 22, Hoved Nr. 3707 af Ludington Loge Nr. 51....	50.00
Balance	1,178.38

\$20,163.38 20,163.38

Kassebeholdning den 1ste April, 1919.....\$ 1,178.38

RAPPORT OVER GENERALFONDET.

Kassebeholdning den 1ste Marts 1919	\$13,020.89
Indbetalt i Marts Maaned	203.60
Hovedskat	1.25
Renter fra First Nat. Bank, Kenosha, Wis.....	1.38
Mar. 3. Omaha Nat. Bank Bldg., Rent af Kontor, \$40; Stockroom \$14; Lys, 25 Cents	\$ 54.25
Mar. 4. Hans Chr. Knudsen, Warren Loge Nr. 202, Begravelseshjælp	50.00
Mar. 4. Western Newspaper Union Trykning af Bladet, \$256.05, Mailing og Adresseforandring, \$28.31	284.36
Mar. 4. Poul Wickmuller, N. Troy, Loge Nr. 183, Begravelseshjælp	50.00
Mar. 5. Chr. Andersen, Omaha, Loge Nr. 1, Begravelseshjælp.....	50.00
Mar. 8. Hans F. Mathiesen, Benson Loge Nr. 304, Begravelseshjælp	50.00
Mar. 10. Jorgen P. Petersen, St. Paul, Loge Nr. 91, Begravelseshjælp	50.00
Mar. 10. O. B. L. Jorgensen, Kenosha, Wis., Loge Nr. 14, Begravelseshjælp	50.00
Mar. 12. Otto Andersen, Chicago, Loge Nr. 18, Begravelseshjælp.....	50.00
Mar. 20. Chr. Olsen, New York, Loge Nr. 164, Begravelseshjælp....	50.00
Mar. 22. Soren P. Miller, Bloo Prairie, Begravelseshjælp.....	50.00
Mar. 22. Frants Anthonson, Cleveland Loge Nr. 69, Begravelseshjælp	50.00
Mar. 31. Olaf Johnsen, Minden Loge Nr. 16, Begravelseshjælp.....	50.00
Mar. 31. Chr. Petersen, Bogholder, Løn i Marts Maaned.....	100.00
Mar. 31. Elvira Carlsen, Typewriter, Løn i Marts Maaned.....	70.00
Mar. 31. A. Andersen, Medhjælper ved Bladet, Løn i Marts Maaned..	50.00
Mar. 31. J. Michaelsen, Porto, Exp. Telephone m. m. i Marts Maaned	78.63
Mar. 31. J. Michaelsen, Rest af Løn i Januar Kvartal.....	286.75
Balance	11,758.13

\$13,227.12 13,227.12

Kassebeholdning den 1ste April 1919.....\$11,758.13

RAPPORT OVER GARANTIFONDET.

Kassebeholdning den 1ste Marts 1919.....	\$11,453.29
Renter af \$5,000 Liberty Bonds	106.25
Renter fra First Nat. Bank, Omaha, Nebr.....	19.42

Kassebeholdning den 1ste April 1919 .....

BEHOLDNING I GARANTIFONDET.

Kassebeholdning den 1ste April 1919.....	\$ 11,578.96
Rentebærende Bonds	619,500.00

\$631,078.96

RAPPORT OVER HJÆLPEFONDET.

Kassebeholdning den 1ste Marts 1919.....	\$ 7,515.35
Mar. 4. Anders P. Hansen, Chicago Loge Nr. 18, Extrahjælp.....	45.00
Balance	7,470.35

\$ 7,515.35 7,515.35

Kassebeholdning den 1ste April 1919.....\$ 7,470.35

RAPPORT OVER BØRNEHJEMMENES FOND.

Loge 105, \$2.50; Loge 307, \$5; Loge 60, \$2; Loge 110, \$4.30; Loge 113, \$8; Loge 137, \$13.20; Loge 125, \$5.60; Loge 172, \$15; Loge 11, \$4.60; Loge 154, \$2.45; Loge 64, \$8.10; Loge 69, \$2; Loge 110, \$1.03.	
--	--

Kassebeholdning den 1ste April 1919 .....

UDESTAAENDE CHECKS.

N. & M. Larsen, \$43.35; P. C. Taulborg, \$492.25; Kirsten Nielsen, \$500; Chr. & Cathrine Petersen, \$348.50; Ane Johansen, \$792; Soren P. & Jensine Kristensen, \$250; Jens Nielsen, \$1,000; Chr. Petersen, \$250; Chr. Hansen, \$250;	
--	--

Anne Jelling, \$250; Sofie Petersen, \$250; Lars C. Lyng, \$1,000; Lars Ch. Andersen, \$8; Uffe Nielsen, \$250; Marie C. Petersen, \$1,000; Anker T. Rasmussen, \$250; Bertha Beyn, \$250; Karen Nielsen, \$250; Annie Sorensen, \$333.34; Anne Petersen, \$1,000; Rebeca H. Duus, \$1,000; S. & K. Simonsen, \$250; Chr. P. Olsen, \$500; Anna M. Brandrup, \$1,000; Rasmus Jensen, \$215.32; B. Falkenstjerne, \$385; Hans Nielsen, \$100; P. Mortensen, \$100; Kristian M. M. Simonsen, \$1,000; Peter K. Moller, \$250; Johanne C. Larsen, \$900; Jacob C. Johnsen, \$100; Hans Petersen, \$50; Loge 29, \$50; Loge 58, \$50; Loge 113, \$50; Loge 202, \$50; Loge 18, \$50; Loge 164, \$50; Loge 98, \$50; Loge 69, \$50; Loge 16, \$50; A. Andersen, \$50; Chr. Petersen, \$100; Elvira Carlsen, \$70; J. Michaelsen, \$73.63; J. Michaelsen, \$286.75.

Total .....

SAMFUNDETS SAMLEDE KONTANTER OG VÆRDIPAPIRER.

Rentebærende Bonds	\$619,500.00
Kassebeholdning i Garantifondet	11,578.96
Kassebeholdning i Assurancefondet	1,178.38
Kassebeholdning i Generalfondet	11,758.13
Kassebeholdning i Hjælpefondet	7,470.35
Kassebeholdning i Børnehjemsfondet	73.78
Udestaaende Checks den 1ste April 1919	15,698.14
	\$667,257.74

SAMFUNDETS SAMLEDE KONTANTER OG VÆRDIPAPIRER DEPONERET SOM FØLGER.

Rentebærende Bonds	\$619,500.00
First Nat. Bank, Kenosha, Wis.	18,472.66
First Nat. Bank, Omaha, Nebr.	11,578.96
First Nat. Bank, Omaha, Nebr., Certificate.....	9,269.07
Omaha Nat. Bank, Omaha, Nebr., Certificate	7,744.53
Checks hos Over-Kasseren den 1ste April 1919.....	692.52

\$667,257.74

Kenosha, Wis., den 12te April 1919.

ROLF RASMUSSEN, Over-Kassere.

Kenosha, Wis., March 31st, 1919.

MR. J. MICHAELSEN:—

This is to certify that the business due to Danish Brotherhood, as shown by the books of First National Bank, Kenosha, Wis., at the close of business March 31, 1919, was:

Insurance Fund	\$18,018.28
General Fund	454.28

\$18,472.66

RESOLUTION.

Denver, Colo., den 4de April 1919.
Denver Loge Nr. 43 af Dansk Brødersamfund beklager ærved Tabet af en trofast Broder, Lars Rasmussen. Han var født i Assens, Danmark, den 28de Oktober 1867. Døde den 28de Marts 1919 efter at have gaet i længere Tid uden at finde Lindrang. Ved Logens Møde den 11te April blev følgende Resolution vedtaget:

Logens dybeste Sorg og Sympathi er med vor Broders Hustru og Børn, at have mistet en god og tro Ægtefælle og Fader.

Være det da besluttet, at Logens Charter draperes med Sørgeflor i et Tidsrum af 30 Dage, og at denne Resolution indføres i Logens Forhandlings Protokol og trykkes i Brødersamfundets Maanedssblad samt at et Kopi af samme tilstilles vor afdøde Broders Hustru.

Paa Denver Loge Nr. 43's Vegne.
GEO. ANDERSEN RYE, Præsident.
JAMES WESTERGAARD, Sekr.

RESOLUTION.

Detroit, Mich., 10de April 1919.
I Anledning af at Broder Johan H. K. Udby afgik ved Døden den 25de Marts, blev det ved Loge Nr. 227's Møde den 9de April vedtaget at Logen beklager Tabet af et elsket og agtet Medlem. Og blev det endvidere vedtaget at denne Resolution indrykkes i Maanedssbladet og indføres i Protokollen for dette Møde, og at Logens Charter beklædes med Sørgeflor for et Tidsrum af 30 Dage.

Paa Loge Nr. 227's Vegne.
H. J. DAMM, Præsident.
P. A. SCHMIDT, Sekretær.

RESOLUTION.

Chicago, Ill., 9de April 1919.
I Anledning af at Broder P. Høpner pludselig afgik ved Døden den 31te Marts dette Aar, vedtog Chicago Loge Nr. 17 ved sit Møde den 9de April følgende Resolution:

Logen beklager Tabet af en virksom og trofast Broder, der saa brat blev revet bort fra dens Midte, og udtaler samtidig sin dybeste Medfølelse for afdøde Broders Hustru og Datter. Det beslutes at tilsløre Logens Charter i 30 Dage.

Denne Resolution indrykkes i D. B. S. Maanedssblad og indføres i Logens Protokol.

Et Exemplar af samme tilsendes Afdødes Hustru.

Paa Chicago Loge Nr. 17's Vegne.
P. JENSEN, Præsident.
J. P. JØRGENSEN, Sekretær.

RESOLUTION.

New Haven, Conn., 29de Marts 1919.
I Anledning af at Broder Hans P. Hansen, mangleagtigt Medlem af Loge Nr. 32, afgik ved Døden den 12te Marts, vedtog Logen ved Mødet den 13de Marts følgende Resolution:

At vi beklager Tabet af en trofast og agtet Broder og vi bevidner vor dybeste Sympathi til hans efterladte Hustru og Børn i deres store Sorg.

At vi for at hædre hans Minde beklæder vort Charter med Sørgeflor for 30 Dage. At denne Resolution indføres i Logen Protokol og bekendtgøres i D. B. S. Maanedssblad samt en Kopi tilsendes Afdødes efterladte Hustru.

Paa Loge Nr. 32's Vegne.
SØREN P. FREDERIKSEN, Sekr.
MARTIN SCHOUB, Præsident.

RESOLUTION.

Portland, Ore., 25de Marts 1919.
I Anledning af Broder Louis Busch's Død den 7de Marts 1919 blev følgende Resolution vedtaget ved Logens Møde den 25de Marts:

At vi dybt beklager Tabet af en god og trofast Broder og bevidner herved vor afdøde Broders Efterladte vor dybeste Sympathi i deres store Sorg. Ligeledes bestemtes det at beklæde Logens Charter med Sørgeflor for et Tidsrum af 30 Dage. At denne Resolution indføres i Logens Forhandlings-Protokol og en Kopi tilsendes afdøde Broders Familie og indrykkes i D. B. S. Medlemsblad.

Paa Loge Nr. 167's Vegne.
PETER CHRISTENSEN, Præsident.
ANDREW PAULSEN, Sekretær.

RESOLUTION.

Askov, Minn., 12te April 1919.

I Anledning af at vor fælles Broder James Olsen afgik ved Døden Fredag den 4de April, hvorved vor Loge mistede et agtet og trofast Medlem, være det vedtaget, at vi frembærer vor dybeste Sympathi til hans efterlevende Hustru, Børn, Forældre og Søskende i deres store Sorg. Endvidere være det besluttet, at denne Resolution tilføres Logens Protokol og indrykkes i D. B. S. Medlemsblad samt "Askov American." At vor Loge Charter beklædes med Sørgeflor for et Tidsrum af 30 Dage.

At en Kopi af denne Resolution bliver tilsendt Afdødes efterladte Hustru og Forældre.

Paa Loge Nr. 263's Vegne.
CARL M. MADSEN, Præsident.
J. P. FREDERIKSEN, Sekretær.

ET BØNSKRIFT.

(Fortsat fra Side 5)

Monsieur Ifversen, og Kongen selv saavel som de kristelige Mænd, der sidder i hans Raad, giver dem visselig ikke med god Villie Ansættelse i nogen betroet Stilling."

"Men det er dog for Sanden en stor Urimelighed og Uretfærdighed, ja en Dumhed tillige for en ganske taabelig Fordoms Skyld at kaste Vrag paa ofte habile og brave Personer!" raabte den unge Mand. "Gav ikke højsalig Kong Frederik den fjerde adskillige af de afgangne Akteurs, baade Sieur Wagner, Ulsøe og flere andre, Embeder og gav dermed til Kende, at han ingenlunde foragtede dem, fordi de udøvede en Kunst, som dog er beregnet paa at skaffe Menneskene en sund og gavnlig Opmuntring?"

"Kong Frederik var en Herre af temmelig lette Sæder, Kong Christian har derimod et alvorligt og fromt Sind, og han ser i alskens Gøgl og Komedienspil kun en syndig Lyst og Daarighed, som drager Menneskets Tanker bort fra det ene fornødne, det, der gælder deres Sjæls Frelse."

"Og I — I mener det samme, Monsieur Winkler, Gud bedre det," sagde den forhenværende Akteur bittert. "I menor om mig, at jeg er et slet og for-dærvet Menneske, som ikke har nogen Ret eller Adkomst til Eders Agtelse eller til at beklæde nogen hæderlig Stilling i Samfundet —"

"Aa nej, nej, sig ikke det, det mener min Fader slet ikke — gør I vel, kære god Fader?" udraabte Marthe og faldede ligesom bønfuldende Hænderne.

"Nej, vist ikke, saa galt var det ikke ment," brummede Renteskriveren. "Enhver kan begribeligvis være god for sig, men Monsieur Ifversen og jeg er nu en Gang af saare forskellig Tænkemaade. Jeg er gammel og forandrer ingenlunde mine Meninger og Anskuelse; jo mindre vi taler derom des bedre, og da det nu en Gang er saaledes, ja — var det kanske bedst, om — nu ja, om Eders Besøg her en Gang for alle hørte op."

Her brast Marthe pludselig i Graad, men den unge Mand rettede sig, idet han med en vis Selvfølelse saa den gamle i Ansigtet.

"Monsieur," sagde han, og hans Kinder brændte. "Jeg skulde visselig ikke have udsat mig for, at I viste mig Døren, og skulde for længst være bleven herfra, men I kender mine Bevæggrunde til at komme her. Jeg har ikke lagt Skjul paa min Kærlighed til Eders Datter, enddog jeg ingen Sinde turde vove at bejle til hende, fattig og uden Udsigter for Fremtiden, som jeg var."

"Og jeg har heller ikke lagt Skjul paa, at jeg misbilliger denne Kærlighed," sagde Renteskriveren tørt.

"Aa nej, Gud skal vide, at I ofte nok har ladet mig forstaa, hvor lidet velkommen jeg var Eder, men da Marthe og jeg, der i Tugt og Ære har givet hinanden vor Tro, ikke vilde søge hinanden i Smug, kom jeg her stundom alligevel trods Eders Uvillie. Saare nødig har jeg villet krænke en gammel Mand som Eder med Anskuelse og Meninger modsatte Eders egne, og mindst af alt har jeg villet volde hende, jeg elsker, nogen Kummer, det ved hun og vil ikke dømme mig for haardt —"

Den unge Pige rakte ham begge sine Hænder. "Visselig nej, det vil jeg ikke, og vil min Fader forbyde Eder at komme her, saa kan han dog ikke forbyde mig at holde fast ved den, jeg en Gang har skænket mit Hjerter — det tilhører Eder nu og altid!"

Renteskriveren havde rejst sig "Ret saa — men lad det nu være nok," sagde han. "Eders Adfærd her i mit Hus og overfor min Datter har været hæderlig nok, unge Mand, dog kan ingen fortænke en Fader i, at han ønsker at se sit Barn vel forsynet, inden han lukker sine Øjne. Synderlig gode er mine jordiske Kaar just ikke, og som I selv nys sagde — hvad har I at byde hende? Om I havde Levebrød, sad i en nogenledes god og betrygget borgerlig Stilling, da skulde jeg ikke nægte mit Samtykke, men som det nu er, da maa jeg gøre det, mere har jeg ikke at sige — jeg antager, I har forstaaet mig."

Ifversen bukkede. "Ja," sagde han ironisk. "I taler sær tydeligt, Monsieur Winkler, og jeg skal ej heller længer falde Eder til Besvær. Dog gaar jeg ikke ganske og aldeles uden Haab herfra, saasom jeg lider paa Jomfru Marthes Bestandighed og paa, at det Forsyn, der siges at vaage over elskende

Hjertes, alligevel en Gang vil forene de Veje, der nu adskilles." Han kyskede Jomfruens Haand, og lidt efter var han borte.

"Komediantspiller!" brummede nu Winkler. Men da Marthe havde følelset endnu et Par Taarer, tørrede hun sine kønne Øjne — hun troede paa sin Komediantspiller.

At staa paa en sølet Vej i Regn og Blæst og Mørke efter at være bleven smidt paa Døren af sin Elskede Fader, kan ikke kaldes synderlig opmunrende eller misundelsesværdigt, og det var ogsaa med en stærk Følelse af Ærgrelse og Skuffelse, at den stakkels Akteur kastede et sidste Blik op til Huset bag Plankeværket derinde i den lille Have og atter begav sig afsted samme Vej, han var kommen. Han var ikke naaet ret langt, da han udenfor et af de smaa Beværtningsteder, af hvilke der allerede den Gang fandtes flere paa Frederiksberg, og fra hvis lave Stuelænge med det klappende Skilt paa den lange Stang Lys-skæret trængte ud, stødte paa en Person, som med ludende Hoved kæmpede sig frem mod Blæsten. Det var en lille, gammelagtig Mand, tør og spinkel, og idet de var ved at gaa forbi hinanden, standsede Ifversen. "Monsieur Hammer — er det Jer?" udbrød han og rakte Haanden frem.

"Ja vist er det mig, gamle Hammer, lyslevende, som I ser, jeg har nu alt i et Par Aar været bosiddende som Pensionist her paa Ny Amager. Men I, Sieur Ifversen, hvor kommer I fra? Har I og opslaaet Jert Paulen her fjernt fra Stadens Larm, siden Komedi-truppen opløstes?"

"Nej, jeg var kun i Besøg her i Nærheden — et Besøg, som sandt at sige ikke løb synderlig lysteligt af; jeg har ikke Held med mig hverken i det ene eller det andet, mærker jeg nok."

Ifversen havde talt i en mismødig Tone, og den anden slog ham opmunrende paa Skulderen.

"Følg mig herind til Mads Krovært, og lad os, imens vi væder Ganen, faa os en liden Passiar," sagde han, og lidt efter sad de to Mænd inde i den lave af Vin- og Brændevinsdunster opfyldte Stue, der var sparsomt oplyst af et Par osende Tællepraase, og hvor kun nogle faa Gæster foruden dem var bænkedede ved de Fyrretræsborde med deres fyldte Glas foran sig.

"Ja, det er ma foi sløje Tider, man lever i, Sieur Ifversen," sagde den gamle Pensionist og ryste paa Hovedet, da hans unge Ven havde meddelt ham alle sine Oplevelser og Genvordigheder, siden de sidst mødtes, "naar man først er bleven saa gammel som jeg, slaar man sig jo letter til Taals og tager Livet, som det nu en Gang er, men i Ungdommen er det anderledes. Jeg kender godt nok Renteskriveren Winkler, en retsindig Mand, bevares, men han er som saa mange andre propfuld af Skrupler over Verdens Daarlighed og ser kun Synd og Ugudelighed i alt, hvad kan henregnes til verdslige Glæder og Fornøjelser — især er alskens Dans og Komedienspil ham en Pestilens, saa en forstaaer jo vel, at han af den Aarsag maa se Eder an med saare ugunstige Øjne. Ondt gør det mig saavel for Eder som for den kønne lille Jomfru, haardt er det som sagt i de unge Aar at skulle skuffes, men er Udsigterne for Tiden kun ringe, saa kan de jo bedre sig — en habil og rask Karl som I kommer vel gennem Verden alligevel."

"Saamænd, det har dog sine Vanskeligheder, som det lader, Monsieur Hammer, og jeg skulde næsten mene, at jeg vil have lettere ved at komme helt ud af Verden end nogenledes gennem den," sagde Ifversen og kløede sig i Hovedet med en betænksom Mine. "Nys blev der sagt mig, at der var en Bestilling ledig som Skriver hos Proviantforvalteren paa Slottet, men da jeg kom med Ansøgningen, blev jeg vist tilbage paa Grund af, at jeg havde været Akteur, Kongen har forbudt, at nogen af den foragtede Metier faar Ansættelse, allermindst i hans Nærhed."

Hammer trak paa Skuldrene. "Kgl. Majestæt er ikke just saa streng, som man vil gøre ham til, det er nu min Mening. Han er en Mand af strenge og rene Sæder, men tillige af noget indskrænket Aandsevner, fuld af Pedanteri og Fordomme og af Naturen genegen til Melankoli, men hans Villie er retsindig og god, og han ønsker vistnok at øve Retfærd mod sine Undersaatter. Stod han dem kun ikke saa fjernt, var han af og til at faa i Tale, da skulde kanske mangen Stakkels gaa bønligt bort, men Majestæterne er jo nu en Gang for ophøjede Væ-

sener til, at vi gemene Folk kan nærme os dem, der næppe kan tale det danske Sprog."

"Ja, mig tykkes for Sanden, vi snart er at regne for en Flok trælbundne Slaver," raabte Akteuren og slog i Bordet. "Et Folk i Lænker — hvad mener I vel til Slut kommer ud deraf? Alle skal vi tvinges til at tale og tænke ens, enhver Glæde og Adspredelse skal bandlyses, og Fromhed og Gudsfrøgt skal der hykles, hvad enten man saa mener det eller ej, hvortil fører det til Slut, spørger jeg?"

"Tys, var helst Eders Mund, Sieur Ifversen, vi er ikke ene, og I skal huske, at der gives Folk, som heller end gerne bringer videre, hvad der snakkes, og at en lettelig kan geraade i Forlegenhed, Politimester Erik Torm er en paapasselig Mand."

"Nu ja, hvad mig ubelanger, da er jeg snart i saa stor en Forlegenhed, at jeg næppe kan geraade i nogen større — i min Stilling fristes man let til at give det hele op, og var det ikke for min lille Marthes Skyld, saa —"

Han tømte sit Glas og fyldte det paany, stødte det imod Pensionistens, og sa drak de begge to — og fyldte atter Glassene.

"Jomfru Marthes Skaal — jeg drikker paa, at I maa faa Levebrød og hjemføre hende som Brud, inden Aaret er omme!"

Ifversens Kinder blussede, og Øjnene skinnede, blanke af den nydte Vin. "Nu tager I Munden ve, fuld, Sieur Hammer, dog ved jeg, at I mener mig det godt, og vil I bevise mig det i Gerningen, da lad mig en Gang imellem faa Lov gennem Eder at skikke Bud til min Hjertensker og spørge Nyt fra hende igen, nu, da jeg er forvist Huset, vilde det være en stor Trøst —"

"Hvad, vil I have mig til at være Postillon d'amour? Gamle Hammer i Kupidos og hans Fru Mamas Tjeneste — ha, ha — min Tro, om Monsieur Holberg ikke maatte kunne skrive en Komædie deraf!"

"Jeg harcellerer ikke, Monsieur Hammer —"

"Jeg ej heller — med Glæde skal jeg være Budbringer mellem Jer og Eders lille Fæstemp, om jeg kan gøre Eder en Tjeneste dermed, lid I kun trygt paa mig." Den gamle Mand trykkede sin unge Vens Haand, og de sad saa endnu en Stund og snakkede, indtil Hammer til sidst erklærede, at Klokken vist var saa mange, at de maatte bryde op, de sidst Gæster var gaaet, og Mads gabede og gjorde Mine til at slukke.

"Vinen kvæger og husvaler — priset være Bacchi Gaver!" raabte Ifversen. "Men I har Ret, jeg maa af Sted, om jeg skal kunne naa Staden inden Portlukningen og ligervis i rette Tid indfinde mig i Badstræde, hvor jeg har mit Logement hos en skinhellig Knapmager, der gaar i Kirke og præker Dyd og Morale om Søndagen og prygler sin Kone og sine Børn om Hverdagen, naar han kommer fra Vinstuen. Kun et Bæger endnu, og saa afsted!"

Efter at Pensionisten havde gjort Regningen op med den søvnige Vært, der ikke tog det saa nøje med at give Henstand til kendte Kunder, forlod saa de to Kavallerer Beværtningen i en betydelig mere løftet Stemning, end da de betraadte den, og skiltes efter at have aftalt at mødes med det første igen.

Den gamle Pensionist traskede til Pilealleen — der den Gang hed "Vejen til Valby" — hvor han boede i et lille Hus i Nærheden af Kirken med Præste- og Degneboligen, og den unge Artist begav sig ad Kongevejen til Byen, Frederiksberg Alle var nemlig endnu ikke tilgængelig for andre end Herskaberne paa Slottet og var lukket med de Jernporte, der først blev fjernet i forrige Aarhundrede i Begyndelse af Tresserne.

Klokken var slaaet ni, da han naaede Badstræde, og Vægteren havde lige istemt det smukke Vers:

Nu skrider Dagen under,
Og Natten vælder ud,
Forlad for Jesu Vunder
Vor Synd, o milde Gud!
Blevare Kongens Hus
Samt alle Mand
I disse Land
Fra Fjendens Vold og Knus.

Hes Knapmagerens var de da ogsaa gaaet til Ro, Ifversen kunde høre Ægteparret snørke om Kap i den store Himmelseng, da han gik forbi Døren og nynnende en Drilleke vise step op ad Trappen for at sove i sit Kammer paa

"Salen," hvor han trods Kulde og Mørke, Trang og Bekymring snart sov de retfærdiges Søvn.

* * *

Ikke mange Dage efter indfandt gamle Hammer sig i Badstræde.

Knapmageren og hans Familie tillige med Tjenestedrengen og Pigen sad ved deres Øllebrød og Bergfisk, da han traadte ind, og paa hans Forespørgsel efter Monsieur Ifversen blev han med en temmelig sur og stram Mine vist op paa "Salen," hvor han traf Akteuren i Slaabrok og Tøfler, med en mistrøstelig Mine betragtede nogle Papirer, der laa for an ham paa Bordet.

"Sieur Hammer!" raabte han og sprang op. "Det var en uventet Plaisir at se Eder — har I kanske noget Budskab til mig?"

"Ja, paa en vis Maade, men lad mig faa Lov til at puste først; at komme herind til Staden er jo som at komme i en Bikube, saadan larmer og summer det en om Ørene, Karosser og Bærestole krydser hinanden i alle Retninger, Lastdragere render en paa Ærmet, bjæffende Køtere farer en mellem Benene, og Østerssølgere, Visekærlinger og Gadedrenge skræler i Munden paa hverandre, saa man bliver ganske ør og fortumlet i sit Hoved. — Men jeg kom da eller for at sige Jer, at Pladsen som Proviantskriver endnu bestandig er ledig. Der søges en Person, habil i at løre Pennen og tillige noget kyndig i Sprog, Lønnen er god, og naar Proviantforvalteren trækker sig tilbage, kan der for den, som forstaaer sine Sager og først har faaet Foden indenfor, være Haab om at efterfølge ham i Embedet."

"Men hvad nytter det mig? Jeg har jo alt en Gang forgæves meldt mig som Supplikant."

"I bør dog forsøge det en Gang endnu; jeg har talt med Proviantforvalteren, og han var ikke ugenegen til at høre paa mig, da jeg anbefalede Jer — meld Eder igen med en Ansøgning, der maa min Tro smedes, mens Jernet er varmt."

"Saamænd, Udsigterne tykkes mig dog kun ringe, saasom der jo nu en Gang er kastet Had og Foragt paa os stakkels Akteurs. Men I skal have Hjertens Tak, Sieur Hammer, at I tager Eder min Sag an, var der kunde fler saa oplyste og fordomsfri Mænd som I blandt dem, der sidder til Rors, da saa det vel anderledes ud end nu her til Lands."

Den gamle Pensionist rystede paa Hovedet. "Ja, sølsomme Tider er det, vi lever i, det tykkes mig stundom, at vi gaar omkring som i en Daarekiste; Professor Holberg kan visselig mere og mere have Aarsag at raisonere over Menneskenes Fejl og Skæbneligheder, dem han har holdt os for Øjnene som i et Spejl."

"Ak ja, det var skønne Tider, da Komædiene ageredes, Sieur Hammer! Og det skal nu kaldes for Tant og Daarlighed, og den gode, sunde Latter, Tilskuerne fik sig, skal regnes for Synd og Ugudelighed — jeg er stundom bristefærdig af Harme."

"I maa helst bide den i Jer, Sieur Ifversen, og synde med de Fugle, I er iblandt. Men følg nu mit Raad og skriv Eders Supplique, vi faar da at se, hvad der siden kommer ud deraf."

Ifversen, hos hvem Stemningerne hurtigt skiftede, gjorde et lille Hop. "Min Tro, om I ikke forstaaer, at gribe Tingene an paa den rette Maade, Sieur Hammer, jeg vil strax tage fat og gaa ud for at købe Papir til Ansøgningen," raabte han, og i sin voxende Begejstring smed han Slaabrok og Tøfler og for omkring og vendte op og ned paa altting i Stuen, saa at Tjenestepigen kom klappende paa sine Trætøfler med den Hilsen fra Fatter, om Monsøren vilde gøre mindre Støj, saa Mutter kunde faa det mindste Barn til at sove, ellers var det vist bedst, han saa sig om efter et andet Logis — han skyldte jo desforuden en Uges Leje.

Ifversen stillede sig op foran hende med korslagte Arme. "Mit Barn," sagde han med rynket Pande og en dyb Gravrost, "kan I tie med en Hemmelighed, saa vil jeg betro Jer, at en af Skæbnen haardt forfulgt og ulykkelig Mand i dette Øjeblik staar i Begreb med at søge Døden, Døden, der vil befri ham for længer at taale Lidelser og Forhaanelser paa Grund af nogle faa usle Rigsdaler! En Uges Leje — ha — trues for sliq en lumpen Bagatel — I Guder, hvi jog jeg ej alt tidligere Sværdet i mit Bryst?"

Pigen styrtede forskrækket ud af Døren, og Ifversen vendte sig leende til Pensionisten. "Som I ser, har jeg ikke glemt at agere endnu," sagde han,

idet han børstede sin Kjøle og trak den paa.

Gamle Hammer lo. "Ja," sagde han, "om I fanger Held til at agere Eders Rolle lige saa vel i det virkelige Liv som paa Skuepladsen, da skal jeg lykønske Eder af Hjertet. Men hvad enten I nu fik jaget Knapmageren eller den Skræk i Livet, eller han er klog nok til at forstaa, at I kun vilde have Pigen til bedste, saa kom og lad os følges ad hen ad Gaden, jeg har alt faaet nok af Staden og agter mig tilbage til min fredelige Bolig saa hastig som muligt."

"Men I vil dog vel have noget at spise først? Jeg har Kredit baade hos den franske Kok, der fulgte efter Capion i Pilestræde, og hos Mester Jakob i "Fortunen," det er Steder, hvor vi forhenværende Akteurens altid kan søge hen sikre paa et Maaltid Mad og en god Modtagelse."

"Det kunde min Tro være fristende nok, eftersom jeg ved, at man spiser godt begge Steder, men min Mave siger Nej til at indtage uden ganske tarvelige Maaltid paa bestemte Tider af Dagen, og den maa jeg lystre. Men hvad er nu det for en Skraalen og Larmen her i Gaden, der ellers er stille og fredelig? er her Opløb?"

"Det er kun et stakkels Kvindfolk, I se slæber af med, som rimeligvis skal sættes i Gabestokken eller stryges til Kagen, det hører jo til Dagens Orden."

"Ja, det var Synd at sige, at den strenge Kirketugt og de haarde Straffe skræmmer — da jeg gik herhen, mødte jeg paa Nytorv en stakkels Synder med den spanske Kappe mellem to Vægtene; Løstgæthed, Tyveri og alskens Uterlighed har vel næppe nogensinde gaaet mere i Svang end just netop i disse Tider, hvor Religion og Gudsdyrkelse ofte kun er et Skalkeskjul, Gud bedre det, mens virkelig Fromhed og et ægte kristeligt Sindelag bliver sjældnere og sjældnere."

Næste Dag indleverede Ifversen paany en Ansøgning, og de unge Folk gik nu omkring i den største Spænding, det var jo deres Fremtids Lykke, det gjaldt, og selv om den forhenværende Akteur var af et temmelig let og sorgløst Sind, en af disse let bevægelige Naturer, der lige saa hastig nedtrykkes, som de vipper op igen, saa var hans Kærlighed til den smukke Marthe Winkler dog dyb og oprigtig, og han følte til fulde sit Ansvar overfor hende.

Men det lod til, at han atter denne Gang skulde skuffes. Proviantforvalteren var vel tilhøjfelig til at antage ham, men vovede ikke at foreslaa ham til Posten og trods den Fordom, Kongen nærede mod Personer af hans Stand, en Fordom, der deltes af de fleste af Hoffets højere Embedsmænd, som begribeligvis fulgte i Monarkens Spor.

Og den arme Akteur var i en Knibe, som ingen Sinde før. Knapmageren krævede ham for Lejen, og Kreditorerne rendte ham paa Dørene.

"Ikke kan jeg under disse for mig saa ganske elendige Omstændigheder for min Samvittighed forsvare længere at bede eder, min hjertenskære Marthe, at holde fast ved mig," skrev han til sin Fæstemp. "Eders Fader har Ret, jeg er i min nuværende Stand kun for et usseligt og ringe Kreatur at regne, og visselig er min Kærlighed til Eder om muligt end større og heftigere end tilforn, dog er for mig intet andet at gøre end at bede min Allerkæreste glemme mig og pardonere mig den Sorg, jeg har voldt Eder."

"Ak, Monsieur Hammer," sagde Marthe, der klagede sin Nød for den gamle Pensionist, "hvad fanger vi an? I har sagt, at Kongen og Dronningen trods alt dog stundom har Hjerte for deres trængende Undersaatter — men I ej, de dog kunde lade sig røre, om man paakaldte deres Naade?"

"Ja, ser I, min hjerte Jomfru, Adgangen til de ophøjede Personer er jo ej til at obteneres for geme Folk, det er just deri, Vanskeligheden bestaar. Kun naar de kører ud i deres lukkede Karosser med Hejdukker og Løbere og eskorteret af Militær, faar man et Glimt at se af dem; hver Dag promenerer de ganske vist i Slotshaven, men den er, som I ved, paa de Tider lukket og strengt afspærret for alle uvedkommende Personer, saa jeg ser ingen Udvej til, at I skulde kunne komme dem for Øje. Dog, tab kuns ej Modet, jeg skal min Tro igen gaa til Proviantforvalteren og bede ham tale med Oberhofmarskalk Reitzenstein, han hører jo nok til Dronningens tyske Kreaturer, der nu mestendels regerer her, men skal ellers være en raison-

nabel og nogenledes godlidende Herre."

Stakkels Marthe var endnu saa ung og kendte saa lidt til Livet, men hun syntes allerede, det var trangt nok at komme igennem. Tidlig havde hun mistet sin Moder og var bleven opdraget af en sær, indesluttet Fader, der ganske vist paa sin Vis elskede sit Barn, men i det daglige Liv var en Anarvorn Bulderbasse og i høj Grad greben af Tidens Pietisme, der lagde som en knugende Tyngsel, en mørk Skygge over Tilværelsen. At hun havde forelsket sig i den kønne, livsglade Akteur, var ikke til at undres over, Mødsætningen mellem hans sunde, naturlige Muntherhed og Livsopfattelse og den dybe Alvor, i hvilken hun var voxet op, tog hende just fangen, og jo mere Modstand hun mødte, jo større og inderligere blev hendes Kærlighed til ham. Alle hendes Tanker drejede sig om, hvorledes de skulde blive hjulpet til at komme sammen, og den Forestilling satte sig mere og mere fast hos hende, at hun paa en eller anden Maade maatte søge Kongeparret. Hvert lille Træk af Mildhed og Naade, hun havde hørt om dem, drog hun frem, og en Ting mindedes hun fremfor alt — den store Kærlighed, der sagdes at forbinde de høje Ægtefæller, og det smukke Forhold imellem dem, der gjorde deres Samliv til et Mønster for deres Undersaatter.

Ja, hun vilde søge dem paa deres daglige Promenade, kaste sig for deres Fødder og overrække dem et Bønsskrift for hendes stakkels Kæreste! Men hvorledes kom hun ind i Frederiksberg Slotshave?

Inde i et af Smaahusene ved Siden af boede en ældre Mand, der arbejdede som Havekarl hos Gartneren, han havde sikkert en Nøgle til Haven, og naar hun stak nogle Skillinger til ham, lukkede han hende maaske nok ind. Hvad der videre skulde ske, hvorledes hun skulde forholde sig, det gjorde hun sig ikke Rede for, det kom sagtens af sig selv; det hele var ganske nok et taabeligt Paafund, men saa lidt romanuske Datidens Mennesker end var, saa nøgtern de end følte og tænkte, saa havde Jomfru Marthe dog dannet sig sine egne mere højtlyvendende Ideer, og skønt hendes Hjerte bankede ved Tanken derom, og hun undredes over sin egen Dristighed, saa kunde hun dog ikke opgive sin Beslutning.

Men hun betroede sig selvfølgelig ikke til nogen, ikke engang til Hammer, der i sin Egenskab af Post-lon d'amour plejede at lægge sine daglige Vandring om forbi Winklers Hus, hvor han kunde vente at møde hende udenfor Havelaagen, naar hun trippede afsted for at gøre sine huslige Indgange. Hun bad ham kun formaa Ifversen til ikke at opgive alt Haab og bringe ham et Brev, hvori hun forstikkede ham om sin uforanderlige Kærlighed og Troskab trods alt, hvad der i Øjeblikket skilte dem.

"Et Stadsfruentsimmer, ret en Jomfru af den rette Slags," sagde den gamle Pensionist ved sig selv. "Og hvad den sure, fortrædelige Renteskriver anbelanger, der er saa stædig som et Mulæsel og saa blind som en Muldvarp overfor sin Datters Dyder, saa under jeg ham af Hjertet, at han bliver narret, det er min Tro ikke mere, end hvad han har forskyldt."

Solen skinnede fra en usædvanlig høj og klar Himmel, og Fluglene sang saa lystigt derude i Frederiksberg Have, som om de bildte sig ind, at nu var al Vinterkulde for Alvor forbi og Vaaren kommen. Kastanietræerne stod jo da ogsaa med store Knopper, og Græsset var begyndt at grønnes saa kønt.

Majestæterne havde begivet sig paa Promenade i Haven for at nyde det skønne Vejr. Kun ledsaget af Oberhofmarskalken, Reitzenstein, og nogle faa Kavallerer og Damer, samt et Par Pager skred de frem, den lille uanselige Kongeskikkelse med det lange, smalle Ansigt, indrammet af den umaadelige Paruk, der bølgede ham ned over Skuldrene, og den ranke, knejsende Dronning, hvis stolte, bydende Mine dog i Øjeblikket havde været Pladsen for et mildere Udtryk, medens hun mindre stift og ceremonielt, end man plejede at se det, talte med sin Gemal.

Toget bevægede sig ned gennem en af de lange, stive Alleer, der førte fra Slottets Terrasser med de skønne italienske Trappesange ned i Haven med dens Springvand og Busketter, som af og til brød Alleernes ensformige Regelmæssighed, dens talrige Statuer,

der dukkede frem alle Vegne, hvor man blot var i Stand til at anbringe dem, og dens Grøtter og kinesiske Lysthuset. Dronningen havde just vendt sig til Kongen med et smil og en Bemærkning om Stedets ualmindelig kønne "Situation," da de begge pludselig opskræmmedes ved en Raslen i Busketter tæt ved og saa en ung Kvinde komme ilende ud derfra og kastede sig paa Knæ i Grusgangen foran dem, idet hun bønfuldende rakte et Papir i Vejret.

Forbauset og med rynket Pande traadte Kongen et Skridt tilbage, medens Dronningen halvt forskrækket tog hans Arm. "Hvad betyder dette — hvorledes er denne unge Person kommen herind i Haven?" udbrød hun fortørnet.

"Sagtens ved en Fejl fra Gartnerens Side — det skal paa det strengeste undersøges," sagde Kongen. "Hr. Oberhofmarskalk, lad denne uforskaamede, der saa dristigt har vovet at trænge sig herind og komme os for Øje, øjeblikkelig blive fjernet."

Marthe hævdede sit smukke, taarevædede Ansigt, der var præget af saa megen Uskyld og Oprigtighed, at det vilde have rørt de fleste, og foldede Hænderne. "Stormægtigste, ophøjede Konge og Dronning, i hvis Hænder den højeste jordiske Magt er givet, viser Naad og Barmhjertighed mod en stakkels ulykkelig Pige, som i dybeste Devotion og Ydmyghed vover at bede for en, hun elsker."

Kongen rømmede sig og saa til Dronningen, der lidt utaalmodig trak paa Skuldrene. "Eders Majestæt kommer sagtens til at lade Naade gaa for Ret," sagde hun. "Grev Reitzenstein, forhør Eder i al Korthed om, hvem denne Pige er, og lad os for Guds Skyld snart faa Ende paa dette Oprin."

Oberhofmarskalken, der havde nærmet sig og henvendt nogle Ord til Marthe, tog Bønsskriftet og rakte det med et dybt Buk til Hs. Majestæt, som hastigt løb det igennem. "Aa," sagde han, "det drejer sig om en af disse Akteurs — han søger i ladsen hos vor Proviantforvalter — ved I noget derom, Grev Reitzenstein?"

"Ja, Eders Majestæt, Proviantforvalteren har talt til mig derom, han mener, at det er en særdeles honnet og skikkelig Person, der rekommanderes paa det bedste saavel for sine Kundskaber som for sin hele Vandel; den unge Jomfru er Datter af en hæderlig og gudfrygtig Renteskriver, bosiddende her paa Frederiksberg, og hun beder for sin Kæreste, der er brødløs og ganske aldeles desperat og fortvivlet over sin Tilstand —"

Kongen rystede paa Hovedet. "Ikke skal det siges, at vi med vor gode Villie lader vore Undersaatter omkomme af Nød og Mangel uden at høre deres Klager," udbrød han. "Hvad mener Eders Majestæt? Vil I, som ejer alle Kvindens højeste Dyder og stedse ved at gribe det rette, at vi skal forbarme os over disse unge Personer, som paakalder vor Hjælp?"

Sofie Magdalene var som bekendt meget skindsyg og fordringsfuld overfor sin kongelige Ægtefælle, og hans smigrende Ord undlod ikke at gøre deres Virkning. Maaske var hun ogsaa i dette Øjeblik greben af en vis Medfølelse, for, trods al sin Hoffærdighed, sin Stivhed og Kulde udad til, var hun ikke helt uden Hjerte, det viste hun, da hun i Aarenes Løb blev en saare trofast og omhyggelig Bedstemoder for sine Børnebørn, som saa tidlig mistede deres Moder, den elskelige Dronning Louise, og da hun lettede Bøndernes Kaar paa sine Godser og gav dem fri. Hun bøjede Hovedet med et Smil.

"Gemene Folk har, som det lader, virkelig visse Sentiments til fælles med os andre," sagde hun, "og denne danske Jomfru har, trods den utilbørlige Maade, hvorpaa hun har tiltrængt sig Adgang til vore Personer, dog vist en Troskab mod den, hun elsker, som har Krav paa Belønning — om Eders Majestæt behager, lad da Supplikanten faa Pladsen, han søger, og fører Parret sig fremdeles skikkelig og kristeligt op, da skal vi ved Lejlighed have dem i Erindring."

Kongen nikkede bifaldende, idet han kyssede sin Gemalindes Haand, og vente sig derpaa til Grev Reitzenstein. "I har hørt, hvad der er vor Villie i denne Sag, og vil have at paase, at den bliver fuldbyrdet. Hr. Oberhofmarskalk," sagde han til den dybt bukkende Hofmand.

Og saa skred de kongelige Herskaber videre fulgt af Kavallererne og Damerne, som med Nysgerrighed og

Spænding havde fulgt det lille Oprin, og som var enige om, at saa nedladende og huldslig havde Hds. Majestæt endnu aldrig tilforn vist sig.

Men Marthe selv var bleven tilbage og stod blussende og betaget, næsten ude af Stand til at forstaa sin Lykke, indtil en Page paa Hofmarskalkens Befaling nærmede sig for at ledsage hende ud af Haven, et Hverv, han meget beredvillig paatog sig og udførte med al tænkelig Courtoisie og Garanteri overfor en saa smuk Pige. Først da Laagen havde lukket sig efter hende, kom hun rigtig til Besindelse — det hele havde jo været som en Drøm, hvoraf hun var vaagnet, og hendes Hjerte var saa fuldt af Taknemlighed, at det næsten strømmede over.

Hvad Ifversen sagde, da han erfarede, hvad hans kække lille Fæstemp havde gjort, behøver ikke at gentages. Men da han indfandt sig hos Winklers for at meddele, at an nu havde faaet Ansættelse og det endda fast kongelig Ansættelse, med god Løn og Udsigt til Forfremmelse, og bad om Marthes Haand, og da Marthe selv faldt sin Papa om Halsen og leende og grædende paa en Gang berettede, hvorledes det hele var gaaet til, da var det værd at se Renteskriverens Ansigt undergaa de mærkeligste Forandringer, indtil det til sidst blev lutter Smil og Solskin.

Ja, og da Hammer, som var fulgt med sin unge Ven, meddelte, at ifølge Testamentet, han havde oprettet, efterlod han ved sin Død Monsieur Ifversen alt, hvad han ejede — med andre Ord 6000 Rigsdaler i rede Penge, og da han derpaa drog et Par Bouteiller Vin op af sine uhyre Lommer, for at man kunde drikke det unge Pars Skaal, steg Tilfredsheden om muligt endnu nogle Grader, og Monsieur Winkler lagde uden flere Indvendinger mod "Akteuren" de unge lykkelige Folks Hænder i hinanden.

Et glattere og lystligere Selskab end det, der den Aften sad omkring Bordet i Renteskriverens Stue, havde da heller aldrig før været samlet der, Renteskriveren og Pensionisten opfriskede gamle Historier fra deres Ungdom, skæntede og lo, og Winkler var ikke til at kende igen, men over det alt sammen straaledede Marthes og hendes Kærestes lykkelige Ansigt.

"Ja, ja, jeg fik dog Ret alligevel," sagde gamle Hammer og hævdede sit Glas. "I fik Levebrød og en Brud, inden Aaret var omme, sieur Ifversen — Solen brød frem gennem de mørke Skyer, og nu, skulde jeg tro, er det blevet Foraar baade ude og inde her paa Frederiksberg!"

RESOLUTION.

Omaha, Neb., 21de April 1919.

D. B. S. Loge Nr. 195 vedtog ved Mødet den 15de April følgende Resolution:

Vi Brødre af ovennævnte Loge følger os dybt nedtrykte ved Tabet af Broder Christoffer Jensen, som afgik ved Døden den 7 April 1919 i en Alder af 32 Aar. Vi har i ham mistet en god, trofast og afholdt Broder og ønsker herved at bevidne hans efterladte vor hjerteligste Deltagelse i denne deres store Sorg. Vedtaget af Logens Charter bliver draperet for et Tidsrum af 30 Dage samt et Kopi bliver sendt til den Afdødes Familie, indført i Logens Protokol og trykt i Brodersamfundets Bladet.

Paa Loge Nr. 195, D. B. S., Vegne.
JOHN JACOBSEN, Præsident.
A. JENSEN, Sekretær.

RESOLUTION.

Trofant, Mich., 16de April 1919.

I Anledning af Charter Medlem Broder O. P. Antonsens Dødsfald den 7de April 1919 blev det paa Logens Møde vedtaget:

At Logen beklager Tabet af en god og trofast Broder og at Logen bevidner sin dybtfølte Sympathi for Afdødes efterladte Familie. Endvidere være det besluttet at Logens Charter beklædes med Sørgeloor for et Tidsrum af 30 Dage og at denne Resolution indføres i Logens Protokol samt indrykkes i D. B. S. Maanedssblad og en Kopi af samme tilsendes Afdødes Familie.

Paa Loge Nr. 106's Vegne.
J. C. NIELSEN, Præsident.
P. C. PAULSEN, Sekretær.